

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

statutárního města Ostrava

Hostující sólistka OPERY
Maida Hundeling

*Měla jsem velké štěstí, že jsem potkala dobré lidi
ve správný čas a na správném místě*

ČINOHRA

Zamilujte se!
Sen noci svatojánské

BALET

Labutí jezero
Klasický balet plný lásky

OPERETA/MUZIKÁL

Nový český muzikál
Fantom Londýna

EXTRA

Opera ve výťahu, noc
v divadle? Proč ne!

PŘEDPLATNÉ NA SEZÓNU 2013/2014 JIŽ V PRODEJI!

Proč ztrácet čas rezervováním a vyzvedáváním vstupenek? Nač se nervózně tísnit ve frontě, když s naším předplatným máte své stálé místo v hledištích NDM více než jistě. Vybrat si můžete z dvaadvaceti předplatitelských skupin a zaručujeme Vám, že svým rozhodnutím ušetříte nejen své nervy, ale i peněženku!

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku. Stávajícím předplatitelům rezervujeme dosavadní místa do 20. května 2013.

Pokud se vám podaří zajistit si své předplatné do 7. září 2013, budete automaticky zařazeni do slosování o letecký zájezd z Ostravy do Paříže!

KONTAKT PRO PŘEDPLATITELE

Gabriela Bardoňová
Tel.: (+420) 596 276 202, e-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz
Národní divadlo moravskoslezské, oddělení předplatného
(u Divadla Jiřího Myrona), Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Po _____ 12.00 – 17.00
Út _____ 8.00 – 13.00 _____ 13.30 – 15.30
St _____ 8.00 – 13.00 _____ 13.30 – 17.00
Čt _____ 8.00 – 13.00 _____ 13.30 – 15.30
Pá _____ 8.00 – 12.00

SLEVA MAMINKA

NDM připravilo pro rodiče na mateřské dovolené slevu 50 % na předplatné. Sleva bude poskytnuta všem rodičům, kteří mají dítě narozené po 1. květnu 2009. Sleva je časově omezena do 30. 6. 2013.

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé!

V nedalekém městě Opavě, v budově Slezského zemského muzea, probíhá výstava s názvem Jsem tady! věnovaná spisovateli, esejistovi a překladateli Janu Balabánovi, který předčasně a náhle opustil svět koncem dubna před třemi léty. Honza od svého jednoho roku žil převážně v Ostravě, přesto se bránil označení ostravský literát. A je to tak správně! Byl a zůstane jedním z největších českých spisovatelů přelomu 20. a 21. století. To ale nic nemění na tom, že síla jeho naprosto ojedinělého díla je napájena ze syrové poetiky a rozporů našeho města, onoho mnohdy bolestivého úsilí dobrání se pravdy. Výsledný text měl být vždy tím nejlepším, co byl spisovatel schopen druhému vzkázat. Součástí výstavy jsou i díla výtvarných umělců spojených s Ostravou. Z mnoha textů na výstavě mě zaujala

slova (a protože jsem si je nezapsal, budu je jen volně, avšak po smyslu parafrázovat) o potřebě dobrého umění a kultury v Ostravě, která zde je právě ještě větší, až existenciální. Každým setkáním se něco stane, to jsou slova Jana Balabána, která jsou i podtitulem výstavy. **Je mou (naší) nemalou ambicí, ale i úsilím, aby pokud možno každé divadelní setkání bylo tím, kterým se něco stane. Nemusí to být vždy, jak ve většině Honzových textů, tím naléhavým existenciálním tázáním. Ale třeba jen (ale proč jenom „jen“) radostí, osvobozujícím smíchem, hrou a krásou! Vždyť krása může být synonymem pravdy!**

Právě teď se můžete v Ostravě a okolí stále více setkávat, zejména na plakátovacích plochách, s výřezem alegorického obrazu vídeňského malíře, rodáka z Nového Jičína Eduarda Felixe Veitha. Obrazu, který již více než 100 let shlíží na návštěvníky ze stropu hlediště našeho krásného divadla nesoucího již přes 20 let jméno hudebního skladatele Antonína Dvořáka. Přiznám se, že výřez této malby, kterou dlouhá léta znám a provází mě již páté desetiletí mých častých návštěv tohoto divadla, byl pro mě svým způsobem objevem. Něco důvěrně známého, až samozřejmého máme nyní možnost vidět z jiné perspektivy, z větší blízkosti! Přiblížení, výřez, detail nám znovu objevuje celek v novém světle. Alegorické postavy Hudby a Poezie z tohoto obrazu Vás budou provázet poměrně často a potkáte je pochopitelně i na stránkách tohoto časopisu. Zvolili jsme je jako vizuální symbol příští divadelní

sezóny 2013/2014. **Hudba a Poezie Vás přímo vybízejí z obálky k otevření nové brožury představující sezónu, která je v této chvíli ještě příští. Je tu vše, co pro Vás chystáme, včetně nabídky předplatného, které jsme začali před několika týdny prodávat.**

Ale v tuto chvíli máme před sebou ještě poslední dva měsíce (tedy poslední pětinu) sezóny stávající. Věřím, že budou plné života a krásných setkání. **S novými premiérami všech čtyřech souborů a dalšími očekávanými událostmi a setkáními: Evropskými operními dny, narozeninami Richarda Wagnera či světovou premiérou původního českého muzikálu. V čase vrcholícího jara a začínajícího léta budou věřit i nadále naše divadla živými domy plnými vonících krásných květů – divadelních událostí.**

Budu moc rád, když jich budete s námi účastni co nejčastěji! Jsme tady!

V úctě Váš Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského – zdálo se vám kontroverzní nebo vás dojalo? Dejte nám vědět na casopis@ndm.cz! Váš názor nás zajímá!

VERDI GALA

Jeden z mých nejkrásnějších kulturních zážitků vůbec. Těším se na další z podobných projektů NDM. Jsem ráda, že jsem z Ostravy a mám k vám tak blízko. Nakonec, nominace na Ceny Thálie svědčí o vaší kvalitě, hodně štěstí...

Pavla Grichová

SMRTIHLAV

Chtěl bych poděkovat souboru činohry za nádherné divadelní zážitky, zvláště představení Smrtihlav mne hluboce zasáhlo. Během představení mi až běhal mráz po zádech. Skvělá hra ve skvělém provedení!

Luděk Uhrovič

TRABLE S HARRYM

Dneska premiéra Trable s Harrym – super!

Zuzana Benčatová

POSLEDNÍ SAMURAJ

Chtěla bych, trochu se zpožděním, moc poděkovat za úžasné páteční baletní představení Poslední samuraj. Hluboce se skláním před všemi tvůrci a tanečníky! Nezapomenutelný zážitek, který si velmi ráda v budoucnu zopakuji...

Eva Juřenová

GRATULUJEME!

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (<http://radioservis-as.cz>) jednoho z písčích diváků audioknihou. Tentokrát posíláme 2CD Johann Wolfgang Goethe – Urfaust paní Pavlině Grichové.

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Správní ředitelka: Miloslava Hercíková

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéf baletu: Igor Vejsada

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková

Šéf výpravy, scénograf: David Bazika

Mimořádné projekty: Dita Eibenová

Šéfka marketingu: Eliška Nováková

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Janka Ryšánek Schmiedtová

Autoři textů: Lenka Adámková, Pavla Březinová, Dita Eibenová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Ondřej Nádvořník, Gabriela Petráková, Michael Prostějovský, Janka Ryšánek Schmiedtová, Klára Špičková, David Velčovský, Anna Vlasáková

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová, Ondřej Nádvořník

Grafická úprava: Jan Čermák

Redakční uzávěrka: 29. března 2013

Vychází: 2. května 2013

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: Ringier Print CZ a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní Johanu Dubovou, johana.dubova@ndm.cz, tel.: 603 209 720

Seznamte se v divadle!

Zajít na dobrou inscenaci a poznat toho pravého/pravou. Proč ne? Národní divadlo moravskoslezské ve spolupráci s agenturou www.seznameni-aktivne.cz nabízí večery pro nezadané.

*Nesedíte sami doma!
V divadle se může stát cokoliv...*

Nejbližší setkání:

6. června 2013 v 18.30 hodin – Sen noci svatojánské

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlím v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídalala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Alfredo Catalani (1854–1893)

LA WALLY

120 let po premiéře v La Scale poprvé na ostravském jevišti!

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Václav Klemens

**Premiéry 20. a 22. září 2012
v Divadle Antonína Dvořáka**

*Nastudování v italském originále
s českými titulky*

Leoš Janáček (1854–1928)

KÁTA KABANOVÁ

Tolik lásky ve mně, a tak málo pro mě...

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

**Premiéry 15. a 17. listopadu 2012
v Divadle Antonína Dvořáka**

*Nastudování v českém originále
s českými titulky*

Johann Strauss ml. (1825–1899)

NOC V BENÁTKÁCH

Maskování milenci ve víru karnevalu!

Hudební nastudování: Jan Šrubař

Režie: Pavel Mikuláščík

Scéna a kostýmy: Adolf Born

**Premiéry 20. a 22. prosince 2012
v Divadle Antonína Dvořáka**

Nastudování v českém překladu

Richard Wagner (1813–1883)

LOHENGRIN

Bájný příběh rytíře s labutí!

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Rocco

**Premiéry 7. a 9. března 2013
v Divadle Antonína Dvořáka**

*Nastudování v německém originále
s českými titulky*

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi

Režie: Ivan Krejčí

**Premiéry 6. a 8. června 2013
v Divadle Antonína Dvořáka**

*Nastudování v italském originále
s českými titulky*

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro Vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu

OPERA NDM JE TAKÉ NA FACEBOOKU!

Profil: Národní divadlo moravskoslezské – Opera

Richard Wagner – LOHENGRIN

Závěr opery

Foto Martin Popelář

Vážení a milí diváci,

máme před sebou poslední dva měsíce divadelní sezóny 2012/2013. Pevně věřím, že pestrá nabídka, kterou jsme připravili, Vás zaujme a přivede do divadla i v tomto nejkrásnějším ročním období. Doslova triumfální úspěch u diváků, ale i odborné kritiky zaznamenala premiérová série představení inscenace opery *Lohengrin* Richarda Wagnera, jehož významné dvousté výročí narození oslavuje celý operní svět. **Jsem velice šťasten, že Ostrava nezůstává stranou, a naši diváci tak mohou zažít opravdový operní svátek.** Ve třech květnových a jednom červnovém termínu tak máte opět možnost ponořit se do mystické atmosféry tohoto zásadního operního díla ve špičkovém pěveckém obsazení. V titulní roli se kromě premiérového Tomáše Černého objeví i Aleš Briscein, který v letošním dvacátém jubilejním ročníku Cen Thálie

Doslova triumfální úspěch u diváků, ale i odborné kritiky zaznamenala premiérová série představení inscenace opery Lohengrin Richarda Wagnera, jehož významné dvousté výročí narození oslavuje celý operní svět

získal pro Ostravu (za roli Roméa v Gounodově opeře *Romeo a Julie*) cenu za nejlepší mužský výkon v operní kategorii. Aleš Briscein s extrémně náročnou rolí Lohengrina sklídil v minulém roce velký úspěch na festivalu v rakouském Erlu pod taktovkou Gustava Kuhna. Společně s ním do inscenace **vstoupí také Eva Urbanová v roli Ortrudy, se kterou debutovala na prknech Metropolitní opery pod taktovkou věhlasného Jamese Levina.** V červnu se pak můžete těšit na italské belcanto. Opera *Anna Bolena* Gaetana Donizettiho získala velkou popularitu zejména v poslední době díky slavným uvedením ve Vídeňské státní opeře a Metropolitní opeře v New Yorku. Jsem velice rád, že **ostravská opera představí toto dílo i našemu publiku v „mladém“ pěveckém obsazení.** V titulní roli se představí **Jana Šrejma Kačírková, čerstvá držitelka Ceny Thálie 2012 za nejlepší ženský výkon v operní kategorii** (za ostravskou Julii v opeře *Romeo a Julie*) společně s Agnieszkou Bochenek-Osiec-kou. Jejimi rivalkami budou Michaela Kapustová a v Ostravě debutující Kateřina Jalovcová. V dalších rolích se představí Luciano Mastro a Philippe

Do, Martin Gurbaľ, David Szendiuch a další. Přijďte se také rozloučit s úspěšnými inscenacemi *Hrajeme operu!* – *Kominiček* Benjamina Brittena a *Orfeus v podsvětí* Jacquesa Offenbacha, které budou mít v květnu a v červnu derniéru. Můžete se těšit samozřejmě také na další tituly z operní nabídky, jako je *Káťa Kabanová* Leoše Janáčka s vynikající Morenike Fadayomi v titulní roli, *Nabucco* Giuseppea Verdiho s Peterem Mikulášem v roli Zachariáše nebo oblíbená *Prodaná nevěsta* Bedřicha Smetany s Janou Šrejmou Kačírkovou v roli Mařenky.

Věřím, že závěr sezóny v ostravské opeře Vás příjemně naladí, a bude inspirací pro návštěvu nových projektů v příští sezóně 2013/2014.

Robert Jindra

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERY NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2013)

Benjamin Britten

HRAJEME OPERU! – KOMINIČEK

Dirigent: Jan Šrubař

Režie: Lubor Cukr

8. 5. (10.00), 18. 5. (16.00) – DERNIÉRA,
13. 6. (10.00) a 17. 6. (10.00)

Leoš Janáček

KÁŤA KABANOVÁ

Dirigent: Robert Jindra / Tomáš Brauner

Režie: Jiří Nekvasil

24. 5. (18.30)

Jacques Offenbach

ORFEUS V PODSVĚTÍ

Dirigent: Karol Kevický / Jan Šrubař

Režie a choreografie: Pavel Mikulášik

30. 5. (18.30) a 9. 6. (16.00) – DERNIÉRA

Bedřich Smetana

PRODANÁ NEVĚSTA

Dirigent: Jan Šrubař

Režie: Ilja Racek

8. 5. (18.30)

Johann Strauss ml.

NOC V BENÁTKÁCH

Dirigent: Jan Šrubař / Marek Prášil

Režie a choreografie: Pavel Mikulášik

10. 5. (18.30), 23. 5. (18.30) a 16. 6. (15.00)

Giuseppe Verdi

NABUCCO

Dirigent: Tomáš Brauner

Režie: Michael Tarant

9. 5. (18.30)

Richard Wagner

LOHENGRIN

Dirigent: Robert Jindra

Režie: Rocc

5. 5. (15.00), 11. 5. (18.00), 22. 5. (18.00)

a 12. 6. (18.00)

V pátek 24. května v 18.30 hodin uvádíme naposledy v této sezóně nejromantičtější operu Leoše Janáčka **KÁŤA KABANOVÁ**.
V titulní roli Morenike Fadayomi!
Foto Martin Popelář

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Opera o dvou jednáních z roku 1830,

libreto Felice Romani

Hudební nastudování: **Oliver Dohnányi**
 Dirigent: **Oliver Dohnányi /
 / Jakub Židek**
 Režie: **Ivan Krejčí**
 Scéna: **Milan David**
 Kostýmy: **Marta Roszkopfová**
 Sbormistr: **Jurij Galatenko**
 Dramaturgie: **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:

Anna Bolena **Agnieszka Bochenek-
 -Osiecka / Elona Korzhevych* /
 / Jana Šrejma Kačirková**
 Giovanna Seymour **Kateřina Jalovcová /
 / Michaela Kapustová**
 Enrico VIII. **Martin Gurbal /
 / David Szendiuch**
 Lord Rochefort **Bogdan Kurowski /
 / Jan Štáva / Václav Živný**
 Lord Riccardo Percy **Philippe Do /
 / Luciano Mastro**
 Smeton **Václava Krejčí Housková /
 / Anna Nitrová**
 Sir Hervej **Josef Moravec /
 / Václav Morys**

*) Držitelka Ceny opery NDM z Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech (2012)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
 – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Uvádíme v italském originále s českými titulky

**Premiéry 6. a 8. června 2013 v 18.30 hodin
 v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 11. a 19. 6. (18.30)
 v Divadle Antonína Dvořáka**

Italský skladatel Gaetano Donizetti je znám zejména jako autor proslulé *Lucie z Lammermooru*, která patří k mistrovským partiím snad všech světových kolorатурních sopranistek. Společně s Gioachinem Rossinim (1792–1868) a Vincenzem Bellinim (1801–1835) patří Donizetti k představitelům takzvané belcantové opery, v níž hrají důležitou roli zejména efektní pěvecká čísla, která mají svou vypjatou emocionálností působit na diváka. V první polovině 19. století tato díla slavila zpravidla velké úspěchy, později však ustoupila operám verdiovského romantismu, neoromantismu a zejména verismu. Svůj podíl na tom mohlo mít mimo jiné i to, že byt se v belcantových operách objevují strhující a dramaticky působivé scény, pozdější opery jako celek vykazují mnohem více divadelnosti. Po druhé světové válce dochází k postupnému znovobjevování raně romantické belcantové opery, a to zejména díky vynikajícím interpretům (například sopranistky Maria Callas, Joan Sutherland, Beverly Sills nebo Edita Gruberová).

Donizetti se operní tvorbě věnoval skoro třicet let a napsal na sedmdesát oper.

Mezinárodního uznání se mu dostalo již za jeho života právě díky opeře *Anna Bolena*, před níž ale vytvořil více než třicet dalších děl.

Díky této opeře se stal takřka okamžitě slavným po celé Evropě a z dosud neznámého skladatele, žijícího ve hvězděném stínu Gioachina Rossiniho, se stal oslavovaný operní velikán. Libreto k opeře *Anna Bolena* napsal Felice Romani (1788–1865), který spolupracoval rovněž s Rossinim, Bellinim a dalšími skladateli. Text vznikl podle ve své době oblíbeného díla *Enrico VIII. ossia Anna Bolena* (Jindřich VIII. aneb Anna Boleynová) od italského básníka Ippolita Pindemonte (1753–1828) a také podle dramatu *Anna Bolena* z pera benátského dramatika Alessandra Ercola Pepoliho (1752–1796).

Opera je inspirována tragickým životním osudem popravené anglické královny Anny Boleynové, druhé manželky krále Jindřicha VIII. z rodu Tudorovců, kterou v srdci krále i po jeho boku vystřídala královnina dvorní dáma Jana Seymourová.

Obdobím anglických dějin spjatých s tímto rodem se zabývají i další Donizettiho opery – například *Maria Stuarta* (Marie Stuartovna, 1835) pojednávající o skotské královně, příbuzné anglické královně Alžběty I. (dcery Anny Boleynové) a *Roberto Devereux* (1837) pojednávající o hraběti z Essexu, vlivném členu dvora královny Alžběty I. Světová premiéra *Anny Boleny* se uskutečnila v milánském Teatro Carcano 26. prosince 1830. Titulní roli vytvořila tehdejší slavná primadona a evropská operní hvězda Giuditta

Anna Boleynová, druhá manželka krále Jindřicha VIII., jejíž tragický osud inspiroval Gaetana Donizettiho k napsání opery

Pasta (1797–1865) – sopranistka něžného projevu, obvykle označovaná jako „belliniiovská múza“. Později byla *Anna Bolena* ve slavných nastudováních uvedena například v Londýně (1831), v americkém New Orleansu (1839) nebo v Barceloně (1847). **Poté opera upadla v zapomnění a slavného „znovuzrození“ se dočkala až v padesátých letech 20. století díky světově proslulé sopranistce Marie Callas (1923–1977) v legendárním nastudování v milánské La Scale.**

V současné době slaví *Anna Bolena* úspěchy zejména díky sopranistce Anně Netrebko, ale také díky řadě dalších interpretů. Z ostravského operního jeviště zazní toto dílo poprvé.

(dj)

Děkujeme zámku Raduň za umožnění fotografování plakátu k připravované inscenaci *Anna Bolena* v jeho krásných interiérech! www.zamek-radun.cz

MAIDA HUNDELING

V roli Elsy z Brabantu se při březnových premiérách Wagnerova Lohengrina ostravskému publiku s obrovským úspěchem představila německá sopranistka Maida Hundeling. Tato rodačka z tuniské Bizerty se postupně stále významněji etabluje na předních evropských i světových scénách. V Ostravě již před časem zazářila jako Jenůfa v Janáčkově Její pastorkyni, kterou vytvořila po boku svého manžela, tenoristy Jana Vacíka (Laca).

Narodila jste se v exotickém Tunisu. Mnozí operní umělci mají ale většinou kořeny v Evropě či Americe. Muselo být fascinující prožívat dětství v tak krásné a pro nás vzdálené zemi.

Narodila jsem se sice v Tunisu, kde jsem žila do svých čtyř let, ale moji rodiče jsou Němci a v té době tam oba pracovali. Vždy měli rádi cestování a rádi komunikovali s různými lidmi. Vždy ale také respektovali všechny své přátele, ať to byli Němci, či lidé odjinud. Pro mne to bylo vždy velice důležité. Od narození jsem měla jakousi exotiku a toleranci v krvi. Naše dveře byly vždy otevřené pro přátele z různých zemí, lidi s různou barvou pleti.

Později – již jako mladá operní pěvkyně – jste získala stipendium od společnosti Richarda Wagnera v Bayreuthu...

Každé léto má vybraná skupina studentů možnost navštívit Bayreuth, týden pobývat v tomto nádherném městě a zhlédnout několik představení. V rámci svého pobytu jsem se tehdy seznámila s úžasnými lidmi. Můj první učitel zpěvu již tehdy cítil, že Wagner bude jeden z hlavních skladatelů, kterému bych se měla v budoucnu nejvíce věnovat. Dnes vím, že měl naprostou pravdu. Já to cítím trochu jako osud, cítím se velmi dobře při interpretaci wagnerovských postav. A nejenom proto, že jsem Němka. Wagnerova němčina není klasickou němčinou, kterou běžně mezi sebou hovoříme. On sám vymyslel některá slova,

Měla jsem velké štěstí, že jsem potkala dobré lidi ve správný čas a na správném místě

která se v běžné němčině vůbec nevyskytují.

Dá se tedy říci, že tento pobyt zásadním způsobem nasměroval vaši kariéru?

Pro mne byl Bayreuth velký a úžasný svět, protože jsem byla na úplném začátku své kariéry. V té době mi bylo necelých dvacet let. Byla to pro mne obrovská zkušenost. Tehdy jsem asi ani úplně netušila, co zažívám, a kolik vědomostí získávám. Musím říci, že si to vše v zásadě uvědomuji až teď. Dnes rozumím nejenom hudební stránce oper lépe než kdy předtím, dovedu se ztotožnit mnohem lépe s charaktery postav, které ztvárňuji. V minulosti jsem byla občas znepokojená, když jsem se nemohla naučit některé texty, fráze nebo odpívat árie tak, jak bych chtěla. Dnes vím, že vše chce čas, a člověk musí být trpělivý. Měla jsem velké štěstí, že jsem potkala dobré lidi ve správný čas a na správném místě.

Jaká byla spolupráce na nové inscenaci opery Lohengrin v Ostravě?

V Ostravě působí opravdu kvalitní tým a já se sem vždy také moc ráda vracím. Po hudební stránce je to naprosto úžasné. Robert Jindra

je skvělý dirigent. A pokud se nemýlím, tak je Lohengrin vlastně jeho první Wagner, kterého hudebně nastudoval. Fantastický výkon podal také sbor. Sborové party jsou v Lohengrinovi velice náročné. Všechny sboristy nesmírně obdivuji. Lohengrina se pro toto nastudování učili a zpívali poprvé.

Dodnes mám v paměti váš ostravský debut v roli Jenůfy v roce 2010. Zdá se mi, že Janáček je vaše „krevní skupina“. Dočkáme se v budoucnu některé další janáčkovské role ve vašem podání?

Zatím ne, nemám v tuto chvíli nic v plánu. Díky tomu, že hovořím a rozumím česky, pro mne byla interpretace Jenůfy jednodušší než pro jiné zahraniční umělkyně, které česky nemluví. Před několika lety jsem vytvořila roli Kateřiny v Řeckých pašijích Bohuslava Martinů v Národním divadle v Praze. Moc ráda jsem tuto roli zpívala, ale vím, že tehdy jsem ještě neměla pro češtinu ten správný cit. Myslím, že v Ostravě ten správný čas nadešel, a jsem za to velice vděčná. Ráda bych v budoucnu zpívala Káfu Kabanovou a třeba později i Emílii Marty ve Věci Makropulos. Uvidíme.

Maida Hundeling v roli Elsy z Brabantu ve Wagnerově LOHENGRINOVI (Ostrava 2013) Foto Martin Popelář

Maida Hundeling v roli Jenůfy v Janáčkově JEJÍ PASTORKYNI (Ostrava 2010) Foto Martin Popelář

V Ostravě působí opravdu kvalitní tým a já se sem vždy také moc ráda vracím!

Na českých divadelních prknech vás mohou diváci pravidelně vidat již několik let. Zpíváte pestrý repertoár – ztvárnila jste například postavy z oper Verdiho (Aida, Amelie v Maškarním plesu), Pucciniho (Tosca, Turandot), Wagnera (Alžběta v Tannhäuserovi, Senta v Bludném Holanďanu), dále pak díla Brittena, Offenbacha, Martinů, Mozarta a tak dále. Ve kterém repertoáru se po pěvecké stránce cítíte nejlépe?

Na začátku kariéry jsem zpívala hodně německého repertoáru. V té době jsem působila dva roky jako sólistka opery v Zemském divadle v Eisenachu. Zpívala jsem role pro mladodramatický soprán v operách, jako byl například *Čarostřelec* nebo *Nížina*. Tehdy jsem také ztvárnila svou první Alžbětu ve Wagnerově *Tannhäuserovi*. Tyto dramatické role je nutné nejen po pěvecké stránce nastudovat, velmi důležité je porozumět jejich charakterům, ženám, které na jevišti ztvárňujete. Jak jste již zmínila, zpívala jsem také řadu rolí italského repertoáru. Jsem moc ráda, že jsem měla tu možnost poznat různorodý repertoár. Díky tomu jsem sama zjistila, kam budu pěvecky směřovat, získala jsem jakousi hlasovou flexibilitu. Musím říci, že mi tyto zkušenosti dnes moc pomáhají. Našla jsem cestu nejen k Wagnerovi, ale také a hlavně ke Straussovi, kterého také ráda zpívám.

V minulé sezóně jste debutovala v americké

opeře v Houstonu v roli Leonory v opeře Fidelio...

V Houstonu je naprosto profesionální operní tým. Díky této spolupráci jsem dostala nabídku na další hostování, které ale bude až v sezóně 2016/2017. V plánu je role Cizí kněžny v *Rusálce*. Na to se nesmírně těším. Roli Leonory ve *Fideliovi* jsem ale zpívala dříve již v Edmontonu, kde mne zanedlouho čeká Salome, kterou budu zpívat po boku svého manžela.

Která z vašich dosavadních straussovských rolí je vám nejbližší?

Upřímně, nemohu říci, kterou z postav mám nejraději. Každá je totiž úplně jiná. Pro mne je to překrásné zpívání, barevné, velkolepé. Jednou bych si moc ráda zazpívala roli Císařovny v opeře *Die Frau ohne Schatten* (*Žena bez stínu*) a titulní roli Elektry. V každé sebedramatičtější roli musíte umět vyjádřit lásku a ženskost. Nejenom dramaticky odpovídající part. Je to kompilát zpěvu a herectví. Já osobně nemohu roli jenom takzvaně „odkřičet“, musím zpívat v klidu a v pohodě. Nemohu si dovolit být po představení, jak se říká, „bez hlasu“. Moje učitelka zpěvu mi řekla jednu zajímavou věc. Pokud máš možnost si zazpívat jednu roli ve dvou představeních za sebou a cítíš se přitom vyrovnaně a v pohodě, tak potom je to v pořádku a můžeš ji zpívat nadále. Člověk musí mít dostatečnou kondici na to, aby roli zvládl nejméně dvakrát za sebou v klidu

MAIDA HUNDELING – SOPRÁN

Základy hudebního vzdělání získala u barytonisty Wernera Schürmanna. V roce 1997 se zúčastnila mistrovského pěveckého kurzu pod vedením Waltera Berryho a získala stipendium od Společnosti Richarda Wagnera v Bayreuthu. V roce 1999 pokračovala ve studiu zpěvu a interpretace u sopranistky Oliverly Miljakovic ve Vídni. V letech 2001–2003 působila jako sólistka v Zemském divadle v Eisenachu, od roku 2003 je svobodnou umělkyní. V letech 2003–2008 se vrátila do Eisenachu, kde ztvárnila Alžbětu v *Tannhäuserovi*, a v této roli vystoupila také na hradě Wartburg. Dále hostovala ve Státní opeře Praha v roli Marty (d'Albert – *Nížina*), Amélie (Verdi – *Maškarní ples*), Senty (Wagner – *Bludný Holanďan*) a v titulních rolích oper *Tosca*, *Aida* a *Turandot*. V pražském Národním divadle zazářila jako Cileova Adriana Lecouvreur, Kateřina (Martinů – *Řecké pašije*), Donna Anna (Mozart – *Don Giovanni*) a Giulietta (Offenbach – *Hoffmannovy povídky*). V Saarbrückenu vytvořila Aidu, na které spolupracovala s režisérem Peterem Konwitschnym. Ve Slovenském národním divadle v Bratislavě se představila jako Ariadna (Strauss – *Ariadna na Naxu*) a Pucciniho Turandot. V divadle ve Wuppertalu zpívala Lizu (Čajkovskij – *Piková dáma*) a Ellen Orford (Britten – *Peter Grimes*). V roce 2009 ztvárnila roli Chrysothemis (Strauss – *Elektra*) v Dessau a tuto roli následně zpívala v Itálii v koprodukční inscenaci operních domů v Bolzanu, Modeně, Piacenze a Ferrare. O rok později se představila v roli Alžběty (Wagner – *Tannhäuser*) v milánské La Scale pod taktovkou Zubina Mehty. Následně debutovala jako Tosca na scéně vídeňské Volksoper, kde poté zpívala také Giorgettu (Puccini – *Plášť*) a Straussovu Salome. V květnu a červnu 2012 zpívala part Rezie (Weber – *Oberon*) v Münsteru, v listopadu 2012 se představila jako Senta (Wagner – *Bludný Holanďan*) v Montrealu.

odzpívat. Nejsem si jistá, jak to vnímají moje kolegyně, ale pokud jsem zdravá a cítím se dobře, tak se často po představení cítím ještě lépe, mám více energie. Skoro bych řekla, že bych si roli zazpívala hned po skončení představení ještě jednou. (av)

Richard Wagner (1813–1883)

LOHENGRIN

Bájný příběh rytíře s labutí!

Hudební nastudování a dirigent: **Robert Jindra**, režie a scéna: **Rocc**, kostýmy: **Rocc**, **Marie Vosmíková**; sbormistr: **Jurij Galatenko**, dramaturgie: **Daniel Jäger**

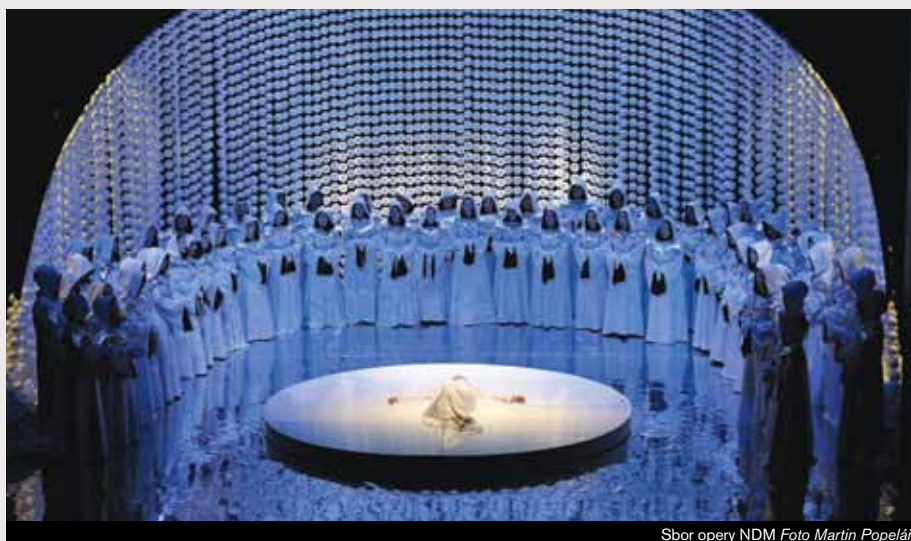
Účinkují: **Peter Mikuláš** (Král Heinrich), **Eva Dřizgová-Jirušová / Maida Hundeling** (Elsa z Brabantu), **Aleš Briscein / Tomáš Černý / Peter Wedd** (Lohengrin), **Jakub Kettner / Jacek Strauch** (Hrabě Friedrich z Telramundu), **Eva Urbanová / Therese Waldner** (Ortrud), **Aleš Jenis / Svatopluk Sem** (Královský hlasatel)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Petr Kupka**

Uvádíme v německém originále s českými titulky

Premiéry 7. a 9. března v 18 hodin
v **Divadle Antonína Dvořáka**

Reprízy 5. května (15.00), 11. května (18.00), 22. května – LOHENGRIN GALA (18.00) a 12. června (18.00)

Sbor opery NDM Foto Martin Popelář

SOUTĚŽ

Uhádněte, z kolika koulí je vytvořena scéna inscenace *Lohengrin*, a vyhraďte!

Ve hře je prohlídka zákulisí NDM s panem ředitelem a zhlédnutí Vámi vybraného představení přímo z ředitelské lóže!

Své tipy posílejte do 30. 6. 2013 na soutez@ndm.cz.

Konkurz do Operního studia

Konkurz se koná v budově DJM ve zkušebně orchestru č. 301 ve čtvrtek 14. 6. 2013 od 16.00 hodin a je určen dětem ve věku 5–16 let.

Předpoklady – hlasový fond, hudební a pohybové nadání.

Případné dotazy zodpoví vedoucí studia **Lenka Živocká** na: 737 175 309, zivocka.os@seznam.cz

Staňte se i Vy předplatitelem
Národního divadla moravskoslezského

**Vyhraďte
letecký zájezd
Ostrava → Paříž
od CK Radynacestu.cz**

Zajistěte si své předplatné do 7. září 2013 a budete automaticky zařazeni do slosování.

Celou tvůrčí práci v Ostravě považuji za jakýsi „dream job“, říká představitel role Lohengrina, britský tenorista **Peter Wedd**.

Lohengrin je jedna z nejkrásnějších tenorových rolí. Ztvárnil jste ji poprvé ve své kariéře přímo v Ostravě. Jak se vám s naším operním souborem spolupracovalo?

V Ostravě se mi moc líbilo a spolupráce byla doslova fantastická. Vždycky jsem měl velké štěstí na milé operní kolegy i kolegyně a v Ostravě se cítím téměř jako doma. Celý ostravský tým ke mně byl opravdu moc milý. Rád pracuji s lidmi, kteří mají jasnou vizi, a jsou kreativní. Celou tvůrčí práci v Ostravě považuji za jakýsi „dream job“. Pokud to bude jen trochu možné, moc rád bych se do Ostravy co nejdříve vrátil a zazpíval si například některou z českých tenorových rolí.

V minulosti jste již některé z českých rolí zpíval. Je pro vás obtížné interpretovat part v českém jazyce?

Role Laci v *Její pastorkyni* a Kudrjáše v *Kátě Kabanové* jsem zpíval v češtině i angličtině. Nemyslím si, že je to až tak složité. Pokud máte k dispozici opravdu dobré přebásnění českého libreta, tak to problém není. Anglické překlady jsou většinou velice kvalitní a odpovídají originálu, pro zpěváky je to potom skutečně dobrá škola. Když jsem v minulosti zpíval janáčkovskou roli v angličtině, tak se dirigent snažil o to, abych společně s kolegy také věděl, co která fráze znamená i v češtině. Samozřejmě neexistuje žádný anglický překlad, který by se mohl absolutně rovnat originálnímu libretu.

Jaká byla vaše cesta od Janáčka k Wagnerovi?

Před několika lety se můj hlas začal měnit. V té době jsem docházel k velice dobré učitelce zpěvu, která mi navrhla, abych zkusil zpívat různorodý repertoár. Zpíval jsem tedy úryvky a árie z italských a německých oper atd. Velice záhy jsem zjistil, že se mi nejlépe

Pokud to bude jen trochu možné, moc rád bych se do Ostravy co nejdříve vrátil a zazpíval si například některou z českých tenorových rolí

zpívají právě role v operách Leoše Janáčka a Richarda Wagnera. Role v dílech těchto autorů jsou mi nesmírně blízké také po psychologické stránce, dovedu se totiž velmi dobře ztotožnit s jejich charaktery.

Která z těch janáčkovských rolí je vám nejbližší?

Po filozofické stránce to je určitě Laca. Sám se vydává na velice emocionální životní cestu, v každém jednání se jeho charakter mění, vyvíjí. Nakonec si také uvědomuje své chyby a naučí se odpouštět. Další rolí, kterou mám moc rád, je Boris. Je to beznadějný muž, který je tak trochu namyšlený a trochu zoufalý, nedovede dost dobře vyjádřit své pocity. Já jsem vyrostl na venkově, můj tatínek byl vždy velmi přísný. Miloval ale umění a zajímal se o kulturní dění. Nemyslím to nijak zle a nechci tím nikoho urazit, ale myslím si, že lidé, kteří vyrostli v městských oblastech či pocházejí ze středních vrstev, nemají dostatek zkušeností a citu pro ztvárnění nemajetných Janáčkových postav, které vyrostly na vesnici a zažívají své strasti a neštěstí.

Měl jste možnost během zkouškového Lohengrina vidět i některá další operní představení?

Viděl jsem inscenaci opery *La Wally*, která se mi moc líbila. Také jsem měl v plánu jít na *Káfu Kabanovou*, ale nakonec to bohu-

Peter Wedd v roli Lohengrina (Ostrava 2013) Foto Martin Popelář

žel nevyšlo. Když nastudovávám některou z wagnerovských rolí, celý zkouškový a tvůrčí proces mne doslova pohltí. Nejsem poté schopen myslet na nic jiného, dělat nic jiného a s určitostí ani poslouchat jinou hudbu než Wagnerovu. Stejnou zkušenost mám i z nedávné přípravy inscenace *Tristana a Isoldy*, kdy jsem zpíval veškeré zkoušky za Bena Heppnera. Možná se to bude zdát některým lidem divné, ale Tristan byl pro mne pěvecky o něco snažší než *Lohengrin*. Studium *Lohengrina* pro mne bylo náročné. V této roli mám raději tmavší hlasy, umělce, kterým byl například Lauritz Melchior. Ve zpěvu chci slyšet krásu a cit. (av, dj)

Peter Wedd v roli Lohengrina společně s Evou Dřizgovou-Jirušovou v roli Elsy z Brabantu (Ostrava 2013) Foto Martin Popelář

CENY THÁLIE za rok 2012 pro Romea Aleše Brisceina a Julii Janu Šrejma Kačírkovou

Operní soubor NDM zaznamenal při letošním udílení Cen Thálie za mimořádné jevištní výkony v roce 2012 historický úspěch – čtyři z celkových šesti operních nominací získali umělci spjatí s ostravskými operními projekty. Prestižní divadelní trofeje nakonec získali stálý host opery NDM **Aleš Briscein** a sólistka opery NDM **Jana Šrejma Kačírková**, kteří zazářili v ústřední dvojici inscenace Gounodovy opery *Romeo a Julie* (*Roméo et Juliette*) uvedené na scéně Divadla Antonína Dvořáka v minulé sezóně! **Oběma umělcům moc blahopřejeme!**

Tenorista **Aleš Briscein** patří mezi nejrespektovanější české operní pěvce současnosti, kteří se vedle výrazného uplatnění na domácích scénách úspěšně etablovali rovněž v celoevropském operním kontextu. V NDM se kromě Romea dosud představil ještě jako Jeník ve Smetanově *Prodané nevěstě*, Števa v Janáčkově *Její pastorkyni* a Albert Gregor

v Janáčkově *Věci Makropulos*. V příští sezóně v opeře NDM vytvoří roli Fabrizia v připravované inscenaci opery Bohuslava Martinů *Mirandolina*.

Sopranistka **Jana Šrejma Kačírková** patří mezi nejtalentovanější české operní pěvce mladé generace. Již několik let je její umění spjato s operou NDM, kde je v současné době ve stálém angažmá, a září v řadě inscenací – například jako Violetta Valéry ve Verdiho *La traviatě*, Mařenka ve Smetanově *Prodané nevěstě*, Musetta v Pucciniho *Bohémě*, Annina ve Straussově *Noci v Benátkách* a Eurydika v Offenbachově *Orfeovi v podsvětí*. Ještě na konci této sezóny vytvoří titulní roli v Donizettiho opeře *Anna Bolena* a hned vzápětí se bude připravovat na další krásné umělecké úkoly – Elviru ve Verdiho opeře *Ernani* a titulní roli v Martinů opeře *Mirandolina*.

(dj)

Jana Šrejma Kačírková (Julie) a Aleš Briscein (Romeo)
Foto Martin Popelář

Vzpomínková výstava obrazů emeritního sólisty opery NDM, tenoristy a malíře Lubomíra Procházky (30. 4. 1922 – 5. 8. 2012)

Vernisáž výstavy se uskuteční v úterý
23. 7. 2013 v 17 hodin v Domě knihy
Librex

Úvodní slovo PhDr. Marie Šťastná

Výtěžek z prodeje obrazů půjde na Centrum
výcviku vodicích psů slepců

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Oscar Wilde (1854–1900)

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

Lehkovážná komedie pro seriózní publikum

Režie: Vít Vencel

Premiéra 18. října 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Marian Palla (1953)

SAJNS FIKŠN

Ulltle švihlá komedie

Režie: Věra Herajtová

Premiéra 22. listopadu 2012

v Divadle Jiřího Myrona

Billy Roche (1949)

SLOŽ MĚ NĚZNĚ

Potulní komedianti si dávají do nosu

Režie: Janusz Klimsza

Česká premiéra 2. února 2013

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Martin Walser (1927)

SMRTIHLAV

Rodiče zatají svou temnou minulost a ona padne na hlavy jejich dětí

Strhující drama

Režie: Peter Gábor

Česká premiéra 2. února 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Jack Trevor Story (1917–1991)

TRABLE S HARRYM

Komediální detektivka zcela naruby

Režie: Jakub Nvota

Česká premiéra 4. dubna 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí velká tajemství přírody i lidí

Režie: Peter Gábor

Premiéra 11. dubna 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Joseph Bédier (1864–1938)

– Janusz Klimsza (1961)

TRISTAN A ISOLDA

Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 13. června 2013

v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:

ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

František Strnad (Oberon) a Renáta Klemensová (Puk) v inscenaci **SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ** v Divadle Jiřího Myrona, režie Peter Gábor
Foto Radovan Šťastný

Je to práve láska, ktorú potrebujeme stále viac a viac!

Vážené dámy a páni, milí priatelia divadla, divadelná sezóna sa blíži pomaly ku koncu. Všimli ste si, že láska kraľuje aj v posledných dvoch premiérach. Po uvedení *Sna noci svatojánské* činoherný súbor intenzívne začal skúšať svetoznámu legendu *Tristan a Isolda*. Inscenácia sľubuje výnimočné herecké výkony, ale aj jedinečné scénografické riešenie. Takže sa máme určite na čo tešiť. A je to práve láska, ktorú potrebujeme stále viac a viac. Aj na prekonanie našich životných strastí, ale aj na uvedenie si krás okolo nás. Verím, že ste, priatelia, už preštudovali aktuálne brožúrky predplatného na sezónu 2013/2014. Pripravená je pre Vás veľmi bohatá a zaujímavá ponuka divadelných textov. Využite formu predplatného a staňte sa novými majiteľmi nášho divadelného

abonómá. Budeme sa tešiť na stretnutia s Vami aj v novej divadelnej sezóne.

Želám Vám krásne prežitie letných dní a dovidenia v divadle.

Peter Gábor

REPERTOÁR ČINOHRY (KVĚTEN – ČERVEN 2013)

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Režie: Peter Gábor

2. 5. (18.30), 7. 5. (18.30), 22. 5. (18.30),
6. 6. (18.30), 17. 6. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHA! (Hole dupy)

Režie: Pavel Šimák

4. 5. (18.30), 14. 5. (18.30), 4. 6. (18.30),
20. 6. (18.30)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

Režie: Tomáš Jirman

9. 5. (19.00), 12. 5. (19.00), 2. 6. (19.30),
11. 6. (19.00), 16. 6. (19.30)

Michael Cooney

HABAĐÚRA

Režie: Roman Groszmann

10. 5. (18.30)

George Tabori

MŮJ BOJ (Mein Kampf)

Režie: Juraj Deák

12. 5. (14.00), 12. 5. (19.00)

Božena Němcová – Jan Alda

SŮL NAD ZLATO

Režie: Zoja Mikotová, Tomáš Jirman

19. 5. (16.00) – derniéra, 22. 5. (10.00)

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

Režie: Peter Gábor

30. 5. (18.30)

Carlo Goldoni

POPRASK NA LAGUNĚ

Režie: Janusz Klimsza

3. 5. (18.30), 21. 5. (18.30)

Jack Trevor Story

TRABLE S HARRYM

Režie: Jakub Nvota

6. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 21. 6. (18.30)

Billy Roche

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ

Režie: Janusz Klimsza

15. 5. (19.00), 25. 5. (19.00), 31. 5. (19.00)

Martin Walser

SMRTIHLAV

Režie: Peter Gábor

15. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 31. 5. (18.30)

Oscar Wilde

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

Režie: Vít Vencel

17. 5. (18.30), 5. 6. (18.30)

George Bernard Shaw

PYGMALION

Režie: Pavel Šimák

26. 5. (11.00)

Joseph Bédier (1864–1938)
– Janusz Klimsza (1961)

TRISTAN A ISOLDA

Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí

Dramatizace, režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Klára Špičková**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Tomáš Kypta**

Osoby a obsazení:

Tristan	Igor Orozovič / Aleš Bilík
Isolda	Andrea Mohylová
Král Mark	František Strnad
Abatyše Isolda Běloruká	Anna Cónová
Gorvenal	Petr Houska
Brangiene	Veronika Lazorčáková
Morhaut, král irský	David Viktora
Andrét	Jan Fišar
Gondoin	Tomáš Jirman
Denoalen	Vladimír Polák
Hrbáč Frocin, irský pán, cornwallský otrok	František Večeřa
Poustevník Orri, irský pán, cornwallský otrok	Jiří Sedláček
Irský pán, cornwallský otrok	Robert Finta
Jeptiška, Blancheflor	Renáta Klemensová
Jeptiška, královna irská	Pavlaína Kafková
Jeptiška, vlaštovice	Lada Bělašková
Jeptiška, vlaštovice	Petra Lorencová

Premiéra 13. června 2013
v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 13. června (18.30) a 15. června (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Slavná keltská legenda z 12. století se stala inspirací pro mnoho děl evropské středověké literatury. Čím tak fascinovala v době feudálního řádu a proč přežila dodnes? Okouzlovala vždy svou živelnou přírodní silou. Nepodřizovala se svaté instituci manželství ani žádnému

Tristan a Isolda není jen dobrodružným příběhem milostných peripetií, je také nemilosrdnou cestou za poznáním sebe sama

zavedenému pořádku a povinností. **Tristan a Isolda, přestože se provinili nevěrou a zavinili mnohá trápení, stali se hrdiny a povýšili lásku na absolutní metu lidského života.** Před ní se sklonila i víra, čest, sliby, pravidla – vše, co nás sice svazuje, ale z chaosu staví řád. Rytíř Tristan a irská princezna Isolda stvořili přímo spalující chaos, kterým přesto ospravedlnili své činy. **Nemožnost žít pohodlně a spokojeně s jinými partnery určila jejich cestu k sebezničení. Zazářili však jako dva drahokamy, jejichž světlo na chvíli protne tmu nekonečné prázdnoty.**

Tristan a Isolda je strhující příběh také proto, že v sobě nese téma obrovské vůle k vítězství nad sebou samotným. Lásku se zde narodí z antipatie a z nenávisť. O to mocnější je její karma. **Tajemství příběhu nám v archetypálních situacích ukazuje, že největším protivníkem stejně jako učitelem našeho života jsme my sami.** Žádné vnější překážky, nebezpeční draci nebo závistiví nepřátelé. *Tristan a Isolda* není jen dobrodružným příběhem milostných peripetií, je také nemilosrdnou cestou za poznáním sebe sama. Cestou slepce k prozření, které ho oslepí! Krutá a okouzující poezie Bédierova románu se stala předlohou pro dramatizaci Janusze Klimszy. Hlavní osa příběhu v ní zůstala zachována. Král Mark přijme na svůj dvůr synovce Tristana, kterého si zamiluje jako syna. Tristan pro krále Marka zabije irského nepřítele Morhauta a sám při tom málem zahyne. Vyléčí ho princezna Isolda, která s hrůzou poznává vraha svého strýce. Tristan se vrací do Cornwallu ke králi Markovi.

Závistiví rytíři, kteří chtějí zpochybnit Tristanovo nástupnictví, nutí Marka, aby se oženil a zplodil dědice. Král spatří zlatý Isoldin vlas, který přinese na jeho hrad vlaštovka, a Istí jim přislíbí, že se ožení. Ale jen se ženou, které patří onen zlatý vlas. Doufá, že k sňatku tak nikdy nedojde. Jenže Tristan si vzpomene na Isoldu Zlatovlasou a rozhodne se ji pro krále Marka vybojovat. Tím zpečetí osud svůj i Isoldin...

„Příběh, který je vyprávěn pro ty, kdož milují. Ne pro ostatní.“

(kš)

„Nebylo to víno, které pili. Byla to vášně, hořká vášně a úzkost bez konce a smrt.“

„Odvedu ji nahoru, mezi nebe a oblaka. Do křišťálové komnaty. Slunce ji prosvěcuje, vítr nemůže ji zbořit.“
V klidu mohli milenci spočinout až po smrti.

JANUSZ KLIMSZA

„Pro mne je to sestup do hlubin. Času i lidského nitra. Do hlubiny toho, proč je člověk člověkem.“

Rozhovor s režisérem a autorem dramatisace románu *Tristan a Isolda*

Janusz Klimsza několik let působil v činohře jako její šéf, nyní jako režisér v angažmá. S jeho inscenacemi se v Ostravě pravidelně setkáváme po desetiletí, a to nejen v našem divadle. Má na svém kontě kultovní inscenace jako *Prorok Ilja*, *Skleněný zvěřinec*, *Naši furianti*, *Láska na Krymu* a mnoho dalších. Nedávno zazářili v jeho pražské inscenaci *Deštivé dny* v Divadle Ungelt Richard Krajčo a David Švehlík. Richard Krajčo si za herecký výkon pod vedením Janusze Klimszy odnesl Cenu Thálie 2012.

Kdy sis poprvé přečetl román Josepha Bédiera?

Někdy na vysoké škole, to jsem načetl kvanta klasiky. Kniha je to poměrně útlá, naštěstí, takže jsem ji během psaní dramatisace přečetl ještě několikrát.

Co tě zlákal k dramatisaci těchto středověkých legend?

Pro mne je to extrémní pravda o lidských citech. Extrémní v tom, že se s ničím nemaže, neobrušuje hroty, lidský osud vidí v nahotě, která téměř bolí. Jako *Odyssea* nebo starozákonní texty. Láska, která se narodí z nenávisťi a naopak. Neustálý rozpor mezi zákonem, mezilidským řádem a základním právem individua prožít život hodný svého jména. Pracuje s podvědomím, všechny ty cesty přes moře, boje v dračích slujích, čarodějné nápoje, celá ta pohádková ambaláž je cestou, která nás vede tam, kam už v sobě nevidíme. Je tam základ doby bronzové či keltské pozadí doby železné a ty jsou pochopitelně transformací motivů ještě starších. Pro mne je to sestup do hlubin. Času i lidského nitra. Do hlubiny toho, proč je člověk člověkem.

Ve své první verzi *Tristana a Isoldy* jsi kdysi i hrál. Jak na ni vzpomínáš?

Byla to první verze a mně bylo třicet, teď je mi padesát a mám prostě víc odžito.

Inspiroval ses v současné dramatisaci i z jiných zdrojů?

Vycházel jsem i z fragmentů trubadúrských básníků, jako jsou Gottfried von Strassburg nebo Wolfram von Eschenbach. Z Thomase Malloryho jsem načerpal jakousi dobovou atmosféru – z jeho cyklu o rytířích Kulatého stolu, ačkoliv v češtině vyšla jeho *Smrt krále Artuše* bez fragmentů o Tristanovi a Isoldě. Také jsem čerpal – a to poměrně hodně – z historické či antropologické literatury a z textů literární komparatistiky.

Byly pro tebe podnětné některé filmy?

Pár filmů jsem cíleně zhlédl, ale zásadní inspirace byla literární.

Když bys měl příběh pojmenovat obrazem, který je pro něj nejcharakterističtější?

Zřejmě závěrečný obraz. Jsou v něm jen ženy, muži jsou vybití. Obsah toho obrazu neprozradím, tím bych prozradil pointu.

Jak důležitou složku v inscenaci bude hrát hudba?

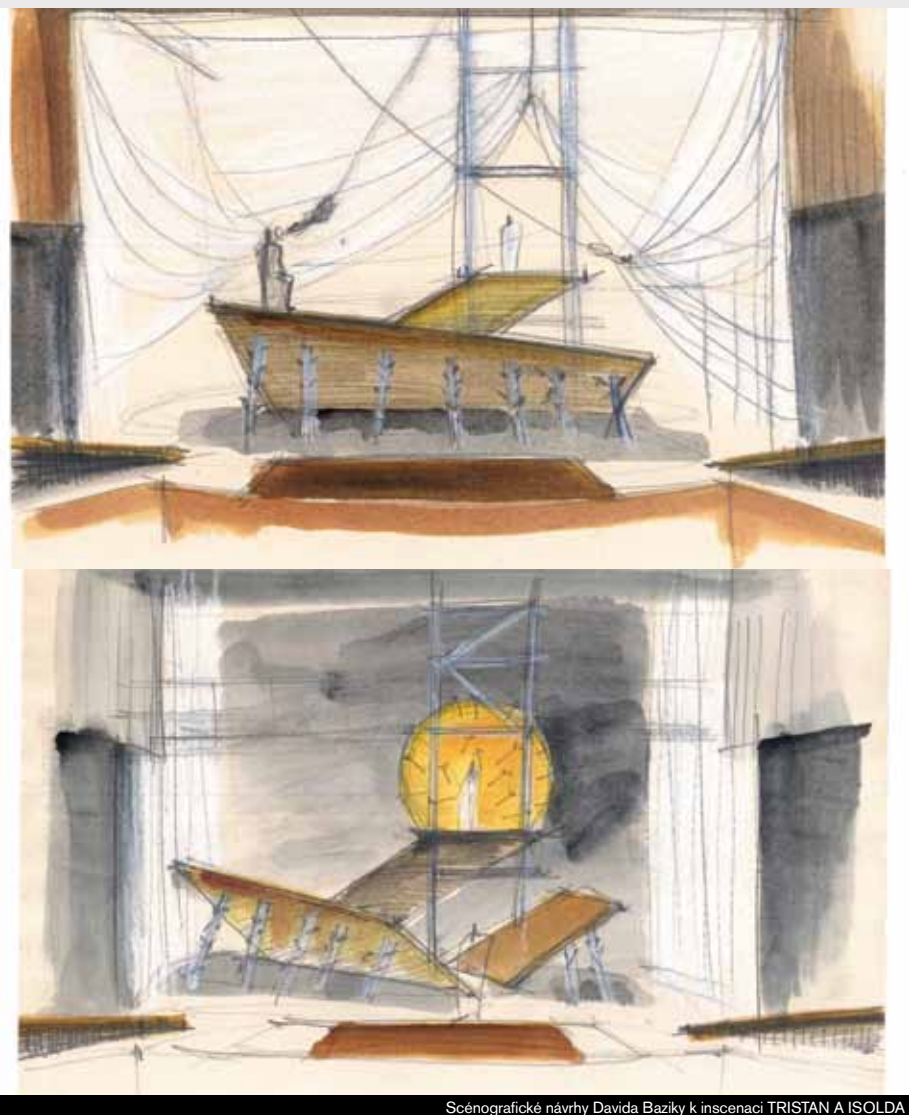
Použijeme dobovou hudbu – emoce v ní uložená je blízká době, kdy tyto legendy byly poprvé zapsány. Je to jakási emoční matrice a bude rozhodně podstatná.

Bude se zkoušení něčím lišit od zkoušení jiných inscenací? V čem?

Zřejmě to bude práce náročná na fyzickou kondici. Velmi zásadní je i míra stylizace – to všechno musíme najít, na to není must. Hodně bude i záležet na práci se scénou – scénografie v této inscenaci bude suplovat mnoho prostředí, takže bude jaksi nadstandardně variabilní a zvládnout onu „mechanickou“ část inscenace asi nepůjde ze dne na den.

Díky za rozhovor.

(kš)

Scénografické návrhy Davida Baziky k inscenaci *TRISTAN A ISOLDA*

HRDINSKÉ „ZÁSKOKY“

Letošní zima vyzkoušela nejen trpělivost našich diváků, ale i ocelové nervy celého souboru činohry. Vzhledem k počtu členů našeho malého kolektivu, který zároveň obhospodařuje největší počet premiér a zkouší tzv. „dvojáky“ ve dvou divadlech, nedělají se v hlavních rolích alternace. Jednoduše proto, že není kým dotyčného alternovat, a také proto, že nazkoušení velké činoherní role je něco jiného než alternace v muzikálu či v opeře, kde se opíráte hlavně o daný notový part. Onemocnění činoherního herce je proto pohromou nejen pro šéfa činohry, který se snaží představení nahradit jiným, ale i pro ostatní herce, když představení již nahradit nelze. Pak totiž nezbyvá než inscenaci společně přezkoušet. Takových zkušeností jsme si letošní zimu užili habaděj.

Alternace, přezkušovačky, nervy a divadlo

Všechno začalo v lednu, kdy onemocnění Jiřího Sedláčka před premiérou *Smrtihlava* změnilo konečné obsazení a Vladimír Polák z role Figilistra postoupil do role Gerolda. Figilistra nyní hraje Ondřej Brett, ale stalo se, že když musel hrát na své domovské scéně v Divadle Petra Bezruče, role se musel chopit režisér inscenace Peter Gábor. A jak my umělci říkáme: „Nic nešlo poznat.“ Na zkušebně finišovaly generálky *Slož mě něžně*. V tomto týdnu se definitivně blokla dlouho zkoušená záda Davida Viktory. A Petr Houska, který se půl roku na roli připravoval v profesionálním boxerském ringu, si zas ošklivě natáhl sval. Premiéra byla odložena, nicméně o pár dní později se odehrála.

Škatulata, hejbejte se!

V únoru však již začalo být jisté, že David Viktora musí na operaci, a tak jsou představení *Slož mě něžně* odložena. Zároveň nastal problém s několika inscenacemi, ve kterých David hraje, například hlavní mužskou rolí v *Pygmalionu*. Nastudování postavy Higgins se tak odvážně chopil Vladimír Polák. Proto se po čase *Pygmalion* mohl vrátit na prkna Divadla Antonína Dvořáka v nové a popravdě stejně výtečné verzi v hrdinském záskoku. Stejně hrdinně si počínal František Večeřa, který mezitím nastudoval roli Velitele četníků v *Baladě pro banditu*, Tomáš Jirman si v *Mein Kampf* odskočil do role božského Lobkowitz za Jiřího Sedláčka a v inscenaci *Jak důležité je mít Filipa* do role kněze za Davida Viktora. Režisér Roman Groszmann mezitím za Jiřího Sedláčka odehrál několik *Habaděů*, které mezitím nahrazovaly *Donaha!*, které se naštěstí s návratem Jiřího už opět hraje. Aby

Onemocnění činoherního herce je proto pohromou nejen pro šéfa činohry, který se snaží představení nahradit jiným, ale i pro ostatní herce, když představení již nahradit nelze

toho nebylo málo, onemocněla Pavlína Kafková a Renáta Klemensová zaskočila Derbakovou v *Baladě* a Týničku ve *Smrtihlavovi*.

Abyste tomu rozuměli dobře. Herec hraje, i když má chřipku a horečku, jak musel např. Igor Orozovič v *Baladě pro banditu*. Ohrožuje tím sice své kolegy, ale zachraňuje své představení. Jenže když nemoc chronicky sedne na hlasivky a k tomu se přidruží těžké astma, nebo když se nemůžete vůbec pohnout, těžko

už na jevišti divákům vysvětlíte, že budete sice hrát, ale nemůžete mluvit nebo se hýbat. Všem statečným „záskokářům“ proto velký dík! Stejně děkujeme divákům a našim fanouškům za jejich trpělivost a pochopení. A stejný dík patří všem hercům-kolegům, kteří ve svých zbytcích volného času, v době před novými premiérami činohry, podstupovali martyrium dalších zkoušek. Tato zima trvala neskutečně dlouho. Doufejme, že se nedostaví jarní únava! (kš)

František Večeřa (Doolittle), Petr Houska (Pickering), David Viktora (Higgins) v inscenaci PYGMALION Foto Radovan Štastný

Jack Trevor Story (1917–1991)

TRABLE S HARRYM

Komediální detektivka zcela naruby

Překlad a jevištní adaptace **Klára Špičková**
 Režie **Jakub Nvota**
 Dramaturgie **Klára Špičková**
 Scéna **Juraj Poliak**
 Kostýmy **Hana Knotková**
 Výběr hudby **Jakub Nvota**

Osoby a obsazení:

Kapitán Albert Wiles	Jan Fišar
Sam Marlowe	Petr Houska
Slečna Ivy Graveliová	Anna Cónová
Paní Jennifer Rogersová	Andrea Mohylová
Paní Wiggsová	Alexandra Gasnářková
Calvin Wiggs	František Večeřa
Milionář	Miroslav Rataj
Dr. Greenbow	Ivo Marták / / René Šmotek
Tulák	Vladimír Kvasnička
Abie Rogers	Oskar Juchelka / / Martin Vladeka
Harry Worp	Jiří Dvořák

Česká premiéra 4. dubna 2013 v 18.30

hodin v Divadle Antonína Dvořáka

**Reprízy 6. května (18.30), 29. května (18.30),
 2. června (15.00), 21. června (18.30)
 v Divadle Antonína Dvořáka**

Komediální detektivku *Trable s Harrym*, jejíž jevištní adaptaci vám nabízíme, napsal roku 1949 britský romanopisec, televizní scenárista a sloupkař Jack Trevor Story (1917–1991).

Díky slovenskému režisérovi Jakubu Nvotovi a všem hercům je vtipný obsah replik důsledně ozřejmen, a to i u těch, u nichž bychom se po žádném humoru ani nepídili

Jeho jméno našinci naneštěstí nic řící nemůže, protože v češtině od něj doposud pranic nevyšlo.

Inspiraci pro své romány, detektivky, komediální thrillery, televizní seriály a hry nacházel zpravidla v prostředí, v němž se od dětství pohyboval, tedy v prostředí dělnické a nižší střední třídy. „*Oslavoval hrdiny, kteří byli podobně jako on přátelsky bezradní v mechanismech moci. Jeho postoj k autoritám byl plný tolerantní pobavenosti,*“ řekl o něm jeho přítel, autor sci-fi a fantasy próz Michael Moorcock.

V hlavní roli mrtvola!

Naši inscenaci charakterizujeme slovy „komediální detektivka zcela naruby“. Dá rozum, že vám tu nevypovím celé tajemství jejího triku, jen je drobet nastíním. Shodneme-li se spolu se Škvoreckým na tom, že detektivka líčí „historii pátrání po neznámém pachateli známého zločinu logickými metodami“, pak tento určující požadavek je i v Trevorově detektivce naplněn. Tím je předem daný i kompoziční postup samotného žánru: detektivka se píše pozpátku, odzadu dopředu. Ze všeho nejdříve musí být zločin a detektiv pak už nedělá nic jiného, než že se pokouší zpětně zjistit, co mu předcházelo, proč k němu vůbec došlo. Ani Trevor se od tohoto principu nijak neodklání, jenže

pouze na oko, aby vyhověl žánrové konvenci. Ve skutečnosti je mnohem rafinovanější.

Průběh pátrání a postupné vyjevování indicií jsou nastraženou pastí nejen na detektiva a osoby zainteresované, ale hlavně na nás. Jen si to představte:

Na utěšeném návrší malebně se tyčícím nad městečkem Sparrowswick, vprostřed lesní mýtiny, něžně pokropené slunečním jasnem, leží mrtvola neznámého muže. Ačkoli je tento úkaz shledán natolik banálním, že nikoho zvláště nevyvede z míry, poněmáhle se div ne každý cítí být zodpovědný za jeho smrt. Jediny, kdo o ničem nic neví, je policie. Pátrání se na svou vlastní pěst ujímá Sam Marlowe, nepochopený malíř, který se neúspěšně, leč vytrvale pokouší uživit svým uměním. Ani tato okolnost nikterak nevybočuje z kanonizovaných pravidel detektivního žánru, v němž už od dob jeho zakladatele, básníka Edgara Allana Poea, převážně vystupuje detektiv-amatér.

Vrah? Je jich hned několik!

Jak se zdá, pro dedukci má Marlowe zřejmě vyšší vlohy než pro malbu. Ukáže se však něco, s čím by málokterý znalec detektivních příběhů, natožpak opravdický detektiv, sotva počítal: S pozvolným upřesňováním identity mrtvého a možného způsobu jeho zabití se k jeho vraždě ochotně přiznává hned několik pachatelů najednou, a to i přesto, že se s oním člověkem vůbec neznali. A aby to bylo ještě zašmodrchanější, každý z nich pohotově vyrukuje se svou vlastní verzí vraždy. Podle toho, jaká fakta průběžně vycházejí najevo, je **Harry – tak se nebožtík jmenoval – jednou vykopán, podruhé zakopán, pak zase vykopán a zase zakopán...** zkrátka, jak se to komu zrovna hodí nebo nehodí. Jenom ať se probůh nic nedozvědí povolané úřady. Závěrečné vyústění případu je pak ze všeho nejneočekávanější. Vsadím se s vámi, že by jej neuhodl ani ten nejzběhlejší milovník detektivek...

Buď jak buď, každá pravověrná detektivka se od skutečného života vždycky nějak odchyluje. Jak poznamenává americký spisovatel Raymond Chandler, který významně přispěl ke zvelebení tohoto literárního žánru: „*Je-li detektivka vůbec realistická, je psána s jistou povzneseností nad realitu: jinak by ji chtěli číst a psát jenom psychopati.*“ A H. R. Steeves

Jan Fišar (Albert Wiles), Anna Cónová (Slečna Graveliová) Foto Radovan Štátný

Anna Cónová (Slečna Gravellová), Jan Fišar (Albert Wiles), Andrea Mohylová (Jennifer Rogersová), Alexandra Gasnářková (Paní Wiggsová), Petr Houska (Sam Marlowe) a Miroslav Rataj (Millonář) Foto Radovan Šťastný

mu přisvědčuje: „Nevážnost detektivky je zřejmá především v tom, jak nonšalantně a dokonce se sardonickým humorem se staví k zločinu.“

Tyto postoje jako by se prolnuly právě v komedii *Trable s Harrym*. Skutečnost, že se Harry se vší pravděpodobností stal obětí zločinu, není až tak znepokojující jako to, že narušuje běžný provoz městečka. Přirozeně se tedy naskytá pověstná nerudovská otázka, kterou si musí položit každý, kdo někdy někoho sprovodil ze světa: Kam s ním?

Anglicko-irský básník a detektivkář Cecil Day-Lewis, který je známější pod pseudonymem Nicholas Blake, trefně postřehl, že se v detektivce „nekupí fantazie na fantazii, ale uvážlivě mísí možné s nemožným“. A vzpomínající

strůjce detektivního žánru Edgar Allan Poe stanovil a uvedl v život dva základní postuláty detektivky, jež jsou doposud životaschopné:

1) „Po vyloučení všeho nemožného musí být pravda to, co zbývá, ať je to sebepravděpodobnější.“ 2) „Čím fantastičtější příběh vypadá, tím snadněji je řešitelný.“ O platnosti obou těchto zásad se očividně přesvědčíte, když se na *Harryho* zajdete podívat k nám do divadla.

Decentní cynismus a pořouchlá ironie

„Ukažte mi člověka, který nesnáší detektivky, a já vám ukážu hlupáka; možná chytrého hlupáka, ale přesto hlupáka.“ Takto nekompromisně se kdysi vyslovil výše zmiňovaný Raymond Chandler. Uvedená slova byla užita jako motto velice poutavé knížky Josefa Škvoreckého

Nápady čtenáře detektivek, z níž jsme zde často citovali.

Chandlerovo tvrzení nám může připadat příliš kategorické, nicméně myslím, že je v jistém smyslu oprávněné. Sousloví typu chytrý hlupák se v rétorice tradičně označuje řeckým termínem oxymoron; v latině mu odpovídá pojmenování *contradictio in adjecto*, tedy protimluv v přívlastku. Toto na pohled protismyslné slovní spojení vyjadřuje něco, s čím se v životě můžeme setkat poměrně běžně. Řada lidí bohužel stále žije v domněnku, že vzdělání samo o sobě přináší záruku inteligentního, tvůrčího myšlení a jednání. Zdravý rozum, na nějž všichni tak rádi apelujeme, není vzděláním vůbec podmíněn; vzdělání je pochopitelně nutné, protože z něčeho při svém usuzování vyjít musím, ale vyvození správných závěrů a využití kreativních nápadů při řešení problémů má takřkájíc v kompetenci právě rozum (popřípadě intuice) a jeho individuální výkon. Vyskytují se mezi námi lidé, kteří mohou být po všech čertech chytří a vzdělaní v nejrůznějších oblastech pozemského vědění a konání, ale tvořivé myšlení a logická dedukce jim byly přesto odepřeny.

Ať už jste tedy detektivkám propadli, nebo ne, to, co vám všem zaručeně polechtá bránci, je jistý decentní cynismus a pořouchlá ironie dialogů jednotlivých postav. **Díky slovenskému režisérovi Jakubu Nvotovi a všem hercům je vtipný obsah replik důsledně ozřejmen, a to i u těch, u nichž bychom se po žádném humoru ani nepídili.** Velice zdařilý a pro vystižení atmosféry nanejvýš případný je rovněž výběr hudby. **Co je však nutné především ocenit, je Nvotův přesný smysl pro gag.** Věnuj proto, milé publikum, pozornost i gagům, neboť čím jsou nenápadnější, o to víc jsou k smíchu. (on)

Andrea Mohylová (Jennifer Rogersová) a Oskar Juchelka (Abie Rogers) Foto Radovan Šťastný

William Shakespeare (1564–1616)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí tajemství přírody i lidí

Překlad **Martin Hilský**
 Režie **Peter Gábor**
 Dramaturgie **Klára Špičková**
 Scéna a kostýmy **Katarína Holková**
 Hudba **Vladimír Franz**
 Pohybová spolupráce **Tomáš Krivošík**
 Korepetice **Jiří Šimáček**

Osoby a obsazení:

Theseus, aténský vévoda

Tomáš Jirman

Hipolyta, Theseova snoubenka

Lada Bělašková

Lysandr

**Aleš Bilík /
/ Ivan Dejmal**

Demetrius

Igor Orozovič

Hermie, zamilovaná do Lysandra

Veronika Lazorčáková

Helena, zamilovaná do Demetria

Petra Lorencová

Egeus, Hermiin otec

Vladimír Čapka

Petr Poříz, Prolog

Libor Olma

Mikuláš Klubko, Pyramus

Vladimír Polák

Franta Píšťala, Thisba

Robert Finta

Tomáš Hubička, Zeď

Marcel Školout

Fortel, Lev

Jaroslav Rusnák

Robin Střízlík, Měsíční svit

Ondřej Malý

Oberon, král víl

František Strnad

Titánie, královna víl

Pavlaína Kafková

Puk, Filostrates

Renáta Klemensová

a další

**Premiéra 11. dubna 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

**Reprízy 2. května (18.30), 7. května (18.30),
22. května (18.30), 6. června (18.30),
17. června (18.30) v Divadle Jiřího Myrona**

Někdo má smůlu, někdo šťastný je...

... říká Helena ve svém úvodním monologu. Možná to znělo jako „stará pravda“ už divákům Shakespearovy doby – a úplně stejně to nejspíš vnímá velká část publika o pouhých 400 let mladšího. *Sen noci svatojánské* je totiž komedie, která (jako ostatně všechna díla největšího světového dramatika) „nastavuje divákům zrcadlo“. Zrcadlo skutečné a zároveň magické; zrcadlo, ve kterém vidí vedle divadelních postav sami sebe. Přestože totiž nemálo hrdinů *Snu noci svatojánské* nosí antická jména, svými osudy si nezadají s příslušníky dnešní, „moderní“ civilizace.

Aleš Bilík, Veronika Lazorčáková, Igor Orozovič a Petra Lorencová na vizuálu plakátu k inscenaci Foto Martin Popelář

Ani dnes určitě není málo žen, kterým jejich dobrá přítelkyně „ukradla“ milence (i když vlastně nechtěla, *samozřejmě!*) – a právě tak jako za dob Shakespearových najdou se i v jednadvacátém století páry, které mají před svatbou, a už teď se zdaleka ne ve všem shodnou. A možná ještě víc je dvojic, co se po svatbě nemohou vystát a jejich největší radostí je dělat si navzájem drsné naschvály. I dnes se samozřejmě najdou muži, kteří jeden den plánují budoucnost s milovanou ženou, aby zítra věděli, že svůj život mohou spojit jen s jedinou – tou druhou. A – o čemž už vůbec není pochyb – nejen v dobách antických či renesančních běhalo po zeměkouli dost vysoké procento žen, které se jednoho rána probudily a zjistily, že milovaly osla.

V každém případě jste to sehráli výtečně...

... chválí v samém závěru *Snu noci svatojánské* Theseus řemeslníky – ochotnické herce. I v tomhle případě je obdivuhodné, jak věčné kapitoly lidského života dokázal slavný Alžbětinec zachytit – vždyť dodnes je svět rozdělený na diváky a herce a jedni bez druhých nemohou být. A stejně jako na konci 16. století, i pro dnešního smrtelníka má sebenaivističtější amatérské divadlo své (někdy nechtěné) nepopsatelné kouzlo.

Vlastně asi jen v jednom jediném se současný svět od dob alžbětinských liší – nemá Shakespeara. Na druhé straně má velké štěstí, že se s ním v divadle může dodnes potkat. Třeba v oslavě *Snu noci svatojánské* v Divadle Jiřího Myrona ve skvělém přebásnění Martina Hilského. (pb)

V popředí Renáta Klemensová (Puk), Petra Lorencová (Helena), Aleš Bilík (Lysandr) Foto Radovan Štátný

OSTRAVA VE FILMU FILM V OSTRAVĚ

Herci NDM v hlavních rolích nového českého filmu!

Snímek Isabel, který se natáčel v Ostravě, již brzy spatří tmu filmových sálů. V hlavních rolích se představí mimo jiné i herci z činohry NDM. Titulní role patří Petře Lorenkové, která se coby mladá novinářka Isabel ve snaze o senzační reportáž vydává za tajemným mužem a nečekaně se ocitá v pasti děsivé společnosti. Musí bojovat o holý život!

Isabel je film, který vznikl jako nízkorozpočtový, ale s ambicí plnohodnotného filmu. Projekt se zrodil z nadšení mladých tvůrců a svou unikátností přesvědčil několik desítek partnerů, kteří umožnili, aby byl realizován. Debutující režijní dvojice Lukáš Melník a Marcel Škrkoň chce svým snímkem dokázat, že Ostrava i její okolí nabízí jedinečné filmařské lokality a ostravská divadla zase výborné herce!

Film Isabel – v kinech už 9. května 2013
www.isabelthemovie.cz

VZPOMÍNKA NA VOJTĚCHA BARTKA (19. října 1942 – 9. března 2013)

„Jen ten, kdo byl se mnou, ví, co nenávratně ztratil...“, říkával bezděčně ostravský haviř, vysokoškolský učitel a fotograf Vojtěch Bartek. Skutečný a bolestný význam těchto slov na nás, kteří jsme jej znali, zplna dolehl až ve chvíli, když jsme se začátkem března dozvěděli o jeho tragické smrti.

Ale k čertu se vši vážnosti. „Kurdybele!“ jak by jistojistě prohodil Vojta. To bylo totiž jeho nejoblíbenější citoslovce, kterým vyjadřoval zaklení i údiv nebo mnohdy jen potvrzení všeho, co viděl a slyšel. Sdíleli jsme spolu v divadle jednak kancelář, jednak širokospektrální smysl pro humor. Sousloví „bodrý člověk“ se v mé mysli bude pojít právě s ním.

A dokonce bych se odvážil tvrdit, že Vojtěch Bartek musí mít své čelné místo v panteonu všech možných pábitelů, kteří se kdy na tomto světě namanuli.

Zejména díky Vojtěchu Bartkovi se v roce 1990 podařilo přeměnit tehdejší Institut výtvarné fotografie Svazu českých fotografů na Institut tvůrčí fotografie právě zakládané Slezské univerzity, která se tak stala teprve třetí vysokou školou se samostatným studiem fotografie v postkomunistickém bloku. Vojtěch Bartek mimo jiné proslul jako mimořádně činný organizátor výstav. Potvrzuje to i nebývalá četnost expozic pro naše divadlo, zvláště pak v Galerii Opera v Divadle Jiřího Myrona.

Pro NDM navíc nafotil řadu operních, baletních i operetních inscenací.

Z veškeré jeho činnosti (pedagogické, organizační a umělecky tvůrčí) se dá vyvodit jen jedno: Vojtěch Bartek byl už za svého života patronem (moravskoslezské a polské) fotografie.

(on)

ZVONÍK U MATKY BOŽÍ (NDM 2010) Martin Štolba (Phoebus), Martina Šnytová (Esmeralda) Foto Vojtěch Bartek

Poznej krásu golfu

... ideální místo pro Váš první odpal!

- přátelská atmosféra
- malebné podhorské prostředí Beskyd
- program pro začátečníky od A do Z
- zázemí špičkového golfového resortu

golf | jízďárna | spa | ubytování | restaurace

Hotel Mercure Ostrava Center
Československá 18/1742, Ostrava
email: h7051@accor.com
www.mercureostrava.cz

Hotel Mercure Ostrava Center

Nový 4* hotel v centru Ostravy nabízí:

- ubytování ve 139 moderně zařízených a vybavených pokojích
- 4 konferenční místnosti
- bar a restauraci
- letní terasu
- wellness centrum
- zdarma Wi-Fi připojení k internetu

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Ryuichi Sakamoto (1952)

POSLEDNÍ SAMURAJ

Milostné vzplanutí mořeplavce

k japonské aristokratce

Režie: Eric Trottier

Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada

Premiéry 1. a 3. listopadu 2012

v Divadle Jiřího Myrona

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Režie a choreografie (s použitím klasické verze

Mariuse Petípy a Lva Ivanova): Igor Vejsada

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Premiéry 2. a 4. května 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Vizuál k připravované baletní inscenaci

LABUTÍ JEZERO – Markéta Pospíšilová

Foto Tamara Černá – Sořig

Dámy a pánové,
vážení příznivci baletního umění!

Cítím jistou nostalgii, když píši toto své poslední „slovo šéfa“. Přestože jde o mé osobní rozhodnutí předat šéfování v ostravském baletu nové krvi, dělal jsem tuhle práci rád. Takže malá lítost je snad pochopitelná...

Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem svým spolupracovníkům, ať už ze souboru, nebo z celého divadla, se kterými jsem měl tu čest a radost sedmnáct let spolupracovat. A rád bych také – velmi a upřímně – poděkoval skvělému ostravskému publiku. Diváci

Divadlo je soustředění energií – na jevišti i v hledišti – a když k němu dojde ve správný čas na správném místě, odcházejí z divadla spokojení nejen diváci, ale i umělci

jsou totiž, jak jsem tady mnohokrát napsal, pro divadlo určující. To nejpodstatnější je, aby je divadlo zaujalo a bavilo, aby odcházeli spokojení. Divadlo je soustředění energií – na jevišti i v hledišti – a když k němu dojde ve správný čas na správném místě, odcházejí z divadla spokojení nejen diváci, ale i umělci. A já jsem těch pocitů spokojenosti zažil v Ostravě díky souboru i díky publiku mnoho. **Ostrava totiž – a není to všude samozřejmostí – umí přijmout a umí ocenit.** To jsem cítil už před třiceti lety, kdy jsem zde poprvé hostoval jako tanečník v roli Šaška v předposlední inscenaci *Labutího jezera*. Vřelá reakce zdejších diváků mě překvapila a nadchla. I proto jsem ani na okamžik nezaváhal, když jsem před sedmnácti lety dostal možnost ucházet se o místo šéfa ostravského baletu. Byla to pro mě zcela nová role, teprve jsem se ji učil, i s chybami, i s úspěchy – celé toto období byla pro mě jedna velká škola. **Mám rád lidi – přes všechna zklamání,**

kteřá jsem kdy zažil, jsem měl a mám rád lidi – a lidskost byla pro mě přirozenou součástí toho, co jsem si přál v ostravském baletu vybudovat.

Snad se to podařilo. Loučím se (a určitě to není náhoda) s pozicí šéfa baletu Národního divadla moravskoslezského inscenací *Labutího jezera*. Toho baletu, jehož prostřednictvím jsem před třemi desítkami let poznal, že ostravské publikum je z těch, které dokážou dát umělci zažít onen Čajkovského „okamžik štěstí.“

Děkuji Vám za všechny tyto okamžiky.

A přeji Vám krásný závěr sezóny i příjemné léto.

Igor Vejsada

REPERTOÁR BALETU (KVĚTEN – ČERVEN 2013)

Ryuichi Sakamoto

POSLEDNÍ SAMURAJ

Režie: Eric Trottier

Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada

11. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 7. 6. (18.30)

PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE

23. 6. (10.00), 23. 6. (17.00)

Z inscenace LABUTÍ JEZERO Jan Krejčíř (Siegfried), Barbora Kaufmannová (Odetta), v pozadí Peter Ondrka (Rothbart) Foto Martin Popelář

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Choreografické nastudování a režie
(s použitím klasické verze Mariuse Petipy
a Lva Ivanova) **Igor Vejsada**

Hudební nastudování **Tomáš Brauner**

Dirigent **Tomáš Brauner /
/ Marek Prášil**

Scéna **David Bazika**

Kostýmy **Sylva Zimula Hanáková**

Osoby a obsazení:

Odetta – Odilie **Olga Borisová-Pračíková /
/ Barbora Kaufmannová /
/ Markéta Pospíšilová**

Princ Siegfried **Jan Krejčíř /
/ Michał Lewandowski**

Rothbart **Po-Ju Lin /
/ Peter Ondrka**

Beno **Filip Staněk /
/ Vladimír Vašků**

a další

*Inscenace se koná pod záštitou Generálního kon-
zula Ruské federace v Brně Andreje Jevgenjeviče
Šaraškina*

**Premiéry 2. a 4. května 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 16. května (18.30), 19. května (15.00),
28. května (18.30), 14. června (18.30),
18. června (18.30), 20. června (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

Moskevský (ne)úspěch

Světová premiéra prvního z trojice baletů Petra
Iljiče Čajkovského, *Labutího jezera*, se odehrála
20. února 1877 ve Velkém divadle v Moskvě.

**Choreografie pražského rodáka Václava
Reisingera se dočkala vcelku vlídného
diváckého přijetí, stejně jako Čajkovského**

hudba. Publiku se romantický příběh o boji
dobra a zla, o zkoušce lásky a věrnosti, která
jediná může vysvobodit Odet-
tu z labutího zakletí, líbil. Odborná veřejnost ale
choreografické ztvárnění téměř jednohlasně
odmítla; partitura byla skladatelovými přáteli
a obdivovateli hodnocena kladně až nadšeně,
opačnou stranou byla hudba naopak označena
za „nudnou, bez fantazie a plnou kakofoii“.

Petrohradská klasická choreografie

Za života Čajkovského už nebylo *Labutí jezera*
uveдено v Rusku ani v zahraničí. Nikdo netušil,
že se tento balet stane jedním z jeho nejú-
spěšnějších děl. **Po autorově smrti, v únoru
1894, nastudoval balet Mariinského divadla
v Petrohradě druhé dějství *Labutího jezera*
v choreografii Lva Ivanova jako poctu ze-
snulému. Tato verze měla úspěch a divadlo
se rozhodlo nastudovat celý balet.** Spiritem
agens rodící se inscenace se stal slavný ruský
choreograf francouzského původu Marius Peti-
pa, který se skladatelovým bratrem Modestem
přepočoval původní libreto a s italským diri-
gentem Riccardem Drigem upravil Čajkovského
partituru. V polovině ledna 1895 se na jevišti
carského Mariinského divadla konala slavnost-
ní premiéra inscenace, která vešla do dějin
světového baletu. Dnes už téměř 120 let stará
choreografie Mariuse Petipy (1. a 3. dějství)
a Lva Ivanova (2. a 4. dějství) se stala základem
většiny klasických inscenací tohoto Čajkovské-
ho baletu – včetně nejnovější ostravské.

Nesmrtelná hudba

S orchestrem opery NDM nastudoval Labu-
tí jezero hostující dirigent **Tomáš Brauner**,
který v Ostravě připravil a diriguje inscenace
Romeo a Julie, *Nabucco*, *Káťa Kabanová* a *Spící*

krasavice.

**Vaše hlavní „parketa“ je operní žánr. Čím
Vás, jako dirigenta, obohacuje spolupráce
s baletem?**

Těžiště mého repertoáru je jak v opeře, tak
v symfonické hudbě, ale poměrně často diriguji
i balety. Doprovázet pohyb a jím vyjádřené dra-
ma na jevišti je pro mne příjemným zpestřením
a také obohacením. V hudbě řady baletů jsou
zakódovány emoce různého charakteru – najde-
te tam například vášeň, upřímný milostný cit, ale
i zlobu nebo nenávisť. Pokouším se všechny tyto
emoce rozklíčit a věřím, že ve spojení s pohybem
na jevišti divákům připravíme strhující příběh,
ke kterému zkrátka není třeba slov.

**Co pro Vás osobně znamenají Petr Iljič
Čajkovskij a Labutí jezero?**

Čajkovskij je pro mne jedním z nejniternějších
hudebních skladatelů devatenáctého století.
V jeho hudbě se zrcadlí vroucí něha i taková
jemná životní melancholie. To, myslím, prostupu-
je i celým jeho baletem *Labutí jezero*, který patří
k tomu vůbec nejlepšímu, co kdy bylo v baletním
žánru vytvořeno. (pb)

Snímek ze zkoušky baletu LABUTÍ JEZERO Foto Martin Popelář

Lidskost, respekt, úcta a pokora

IGOR VEJSADA (1956)

Po sedmnácti letech ve vedení baletního souboru Národního divadla moravskoslezského uzavírá svou poslední šéfovskou sezónu Igor Vejsada. Od srpna po něm přebere vedení souboru Lenka Dřimalová, s níž přineseme rozhovor v prvním čísle nové sezóny. Teď, koncem března, jsme si povídali s Igorem Vejsadou o Labutím jezeru a ostravském baletu...

Když se ohlédnete o mnoho let zpět – byly vaše představy o vedení baletního souboru ve čtyřsouborovém divadle naivní, nebo se naopak od reality až tak nelišily?

Vůbec nebyly naivní... Když se ohlédnou, vidím mnoho splněných snů a přání, ale i přání, která jsem ne úplně stihl realizovat. Přišel jsem do Ostravy s ideálem vybudovat umělecky schopný tým, který především pochopí, že lidskost, humanita, dobré přátelské mezilidské vztahy, tvrdá dřina a disciplína a zdravá konkurence nejsou jen prázdnými pojmy v naší uspěchané době, ale patří k všeobecnému sociálnímu cítění člověka, zejména umělce, který chce pracovat s vlastní osobností, budovat ji a být pravdivý v umělecké interpretaci. Schopnost být empatický a citový v občanském životě je devízou, která se projevuje ve výkonu umělce. V tanci nelze lhát, v pohybu se vše promítne – charakter člověka, vnímání vztahů v souboru a kompaktnost v tomto ohledu je na jevišti, ať už v podobě pozitivní, či negativní, znát. Dnes vidím baletní soubor, kterému tyto pojmy nejsou cizí. Umělci, kteří se mnou pracují od mého začátku, jsou osobnostmi. Nově přichází tanečníci se učí budovat svoji osobnost; duch, kterého prosazují a učím, se na ně postupně přenáší, což považuji za velmi pozitivní moment, který v našem souboru existuje. Mám je všechny velmi rád. Moji tanečníci mě také mnohému naučili, snažil jsem se jim naslouchat – a to se vyplatilo. Výsledky, kterých se podařilo dosáhnout, jsou chválné. Vychoval jsem

Moji tanečníci mě také mnohému naučili, snažil jsem se jim naslouchat – a to se vyplatilo!

pár tanečních osobností, které odešly budovat svoji uměleckou kariéru do zahraničí – a nutno říci, že na vysoké světové úrovni, jako například sólisté v Královském anglickém baletu v Londýně či NDT Jiřího Kyliána v Holandsku. Vážím si také spolupráce uměleckého týmu, který mi celou tu dobu pomáhal vše budovat: od velmi dobrých ředitelů NDM k samotnému baletnímu týmu asistentů, tajemníků či produkčních baletního souboru. Divadlo je týmová práce – proto to, co jsem uvedl na začátku: lidskost, respekt, úcta a pokora jeden před druhým jsou faktory nezbytné jednak k samotnému soužití, ale je to i jediná cesta k zdařilým uměleckým výsledkům. Vždy jsem a chci být lepší a nespokojit se pouze s dosavadním úspěchem, už také vzhledem k tomu, že vše, jak se říká po pravdě, je relativní – a to platí také u pojmu úspěch. Spíše mám snahu nacházet pravdu, opravdovost, přirozenou energii, která pozitivně dopadá na okolí, ve kterém se nacházíme, tedy i našeho diváka.

Jak hodnotíte současný baletní soubor NDM?

Po letech strávených v čele baletního souboru musím konstatovat, že baletní soubor má velký umělecký potenciál. To mě těší a jsem na něj hrdý. Ve své umělecké kariéře jsem měl štěstí na skvělé osobnosti, mnohé z nich se mi podařilo pozvat ke spolupráci do Ostravy a tento samotný fakt přinesl úspěch v podobě větších zkušeností mě samotného, ale hlavně pomohl zvyšovat uměleckou úroveň celého souboru. Vznikla tu možnost předávat dál

štafetu lásky k umění a předávat ji i divákům, ke kterým naše úsilí směřujeme. Věřím, že tyto zkušenosti zůstanou v souboru jako základní hodnota, která bude i po mém dobrovolném odchodu z vedení baletního souboru ctěna a zachovávána. Navíc mám v tuto chvíli obrovskou radost a jsem moc šťastný z Ceny Thálie pro naši Lucii Skálovou.

Která vaše ostravská inscenace – kdybyste mohl vybrat jen jedinou – je pro vás zásadní?

Zásadních bylo pro mě více titulů. Ale *Requiem* Antonína Dvořáka se stalo přelomem pro mě i pro soubor. Úžasná nadčasová hudba nám všem ukázala cestu k soužití... Ukázala nám úpornou životní cestu, která může končit v krásné zahradě, na jejíž konci je světlo, které nemá konce.

V pozici šéfa se s ostravským baletem loučíte novou inscenací *Labutího jezera*. Je to náhoda?

Myslím, že nic není náhoda. Hlavním impulzem pro obnovení tohoto hudebního a divadelního skvostu bylo moje přesvědčení, že si *Labutí jezero* zaslouží nové hudební nastudování. I když „obnovení“ není úplně to správné slovo, protože chystáme zcela novou inscenaci. Nepůjde jen o hudební podobu a obsazení, ale také o nový výtvarný háv – a navíc bych chtěl zkusit předložit divákům trochu jinou, byť ne zcela odlišnou choreografickou redakci, v níž chci zdůraznit některé pro mě zásadní detaily v libretu.

SPOR aneb DOTYKY A SPOJENÍ (NDM 2009) Foto Vojtěch Bartek

REQUIEM (NDM 2004) Foto Josef Hradil

Mohou se tedy diváci těšit na klasickou choreografii Labutího jezera, nebo půjde o novější pojetí?

Půjde o klasickou verzi, nové pojetí bude spočívat v lehce odlišné redakci klasické choreografie a novém výtvarném pojetí. To bylo mé dlouhodobé přání, kterého se ujali výtvarníci Sylva Hanáková a David Bazika. S orchestrem opery nastuduje Čajkovského partituru pan dirigent Tomáš Brauner.

Chtěl jsem vytvořit velkou uměleckou plochu, zůstat při tom v klasickém odkazu a na druhé straně vyložit svůj osobní vztah k tomuto velkému dílu.

Hledám to v mírném režijním přepracování a vysvětlení pro mě důležité postavy Rothbarta, který říká: člověk by si měl lásku zasloužit – a to spočívá v životním úsilí, které obsahuje dřinu, odříkání, pokoru. A pokud člověk lásku najde, tak je nutné mít schopnost si ji udržet, podporovat a ctít ji, protože v opačném případě o ni může rychle přijít a ztratit ji. Rothbart je silná osobnost, která ctí tyto pojmy, ale má zároveň magickou moc proměnit vše podle své životní filozofie. Je baletním mistrem, člověkem s magickými schopnostmi i filozofem, který zůstává v závěru sám... možná opuštěn? Což často platí i pro tanečníky. A to přesto – nebo právě proto – že tanec a balet jsou jedněmi z nejduchovnějších umění vůbec.

Jste brněnský rodák. Přirostla vám Ostrava k srdci?

Ostrava je podle mě velmi progresivní. Jsem Brňák, ale nejsem absolutní patriot. V zahraničí jsem se naučil vnímat především lidi. Je mi jedno, kde jsem, ale důležité je, v čem pracuji, tvořím, žiji.

Ostrava, potažmo divadlo mi dávají ideální podmínky tvořit a toho si velmi vážím. Jen mi je líto a mám strach, že město v posledních letech

tak trochu vyhání mladou, do budoucna velmi důležitou generaci díky podceňování životního prostředí a hlavně ovzduší. Co vám pomůže krásná kultura, progresivní vnímání regionu, nové trendy v umění, když se dusíte. Když děti jsou v důsledku toho vážně nemocné. Věřím ale, že zdravý rozum zvítězí. Je to opět o vnímání nás všech, o spojení komunity – nejen o jejím přežití. Je důležité o tom mluvit, třeba i prostřednictvím kultury a vzdělání. Ostrava má mnoho pozitivního. Mám ji rád.

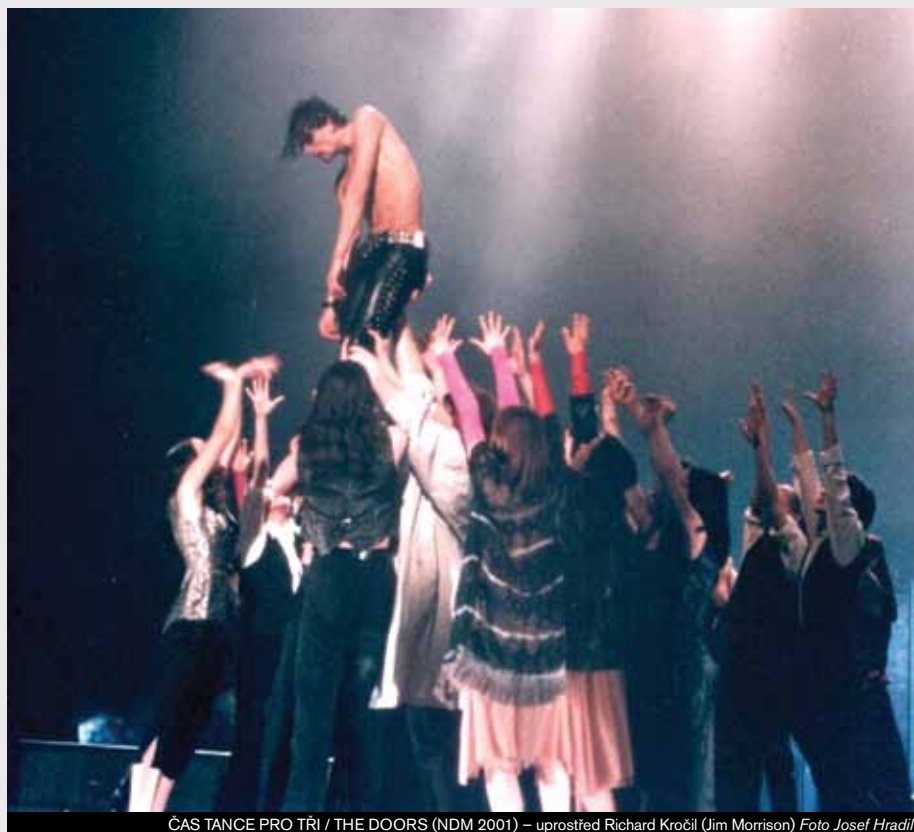
Děkuji.

(pb)

Igor Vejsada

Tanečník a choreograf, absolvent tanečního oddělení konzervatoře v Brně a choreografie na bratislavské VŠMU, stážista Baletní akademie Velkého divadla v Moskvě. Jako tanečník prošel divadly v Česku, Maďarsku a Izraeli, hostoval v Evropě i zámoří. V roce 1996 se stal šéfem baletního souboru Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde vytvořil desítky baletních inscenací (*Coppélia*, *Bílý sny*, *The Beatles*, *The Doors*, *Dvořák – Requiem*, *Romeo a Julie*, *Sněhurka a sedm trpaslíků*, *Spor aneb Dotyky a spojení*, *Zázrak v tichu* – s P. Talardem a E. Trottierem, *Poslední samuraj* – s E. Trottierem, ad.). Jako choreograf spolupracoval také s operním (mj. *Oberon*, *Němá z Portici*, *Dvě vdovy*, *Kníže Igor*, *Divadlo za bránou*, *Její pastorkyňa*, *Manon Lescaut*, *Život prostopášníka*, *La Wally* ad.), činoherním (*Molière*, *Amadeus*) a operetním souborem NDM (*Kat a blázen*, *Zvoník u Matky Boží*).

Hostuje v mnoha divadlech v České republice. Věnuje se teoreticko-vzdělávací činnosti v oboru současného tance, je zván do odborných porot mezinárodních tanečních soutěží. Významná je jeho pedagogická a choreografická spolupráce s vozičkáři – klienty Múziké školy v Ostravě – Mariánských Horách.

ČAS TANCE PRO TŘI / THE DOORS (NDM 2001) – uprostřed Richard Kročil (Jim Morrison) Foto Josef Hradil

S Davidem Bazikou nejen o baletní scénografii

Autorem scény k nové inscenaci *Labutího jezera* je šéf výpravy Národního divadla moravskoslezského **David Bazika**.

Od jara 2010, kdy jste se stal šéfcénografem NDM, máte na svém „kontě“ jen v Ostravě 16 inscenací; do konce sezóny vás čeká ještě *Labutí jezero* a *Tristan a Isolda*. Jak se po tom tříletém maratónu cítíte?

Jako po šestnácti inscenacích na břehu jezera uprostřed souboje s *Tristanem*. A na obzoru už připlouvá *Krásná Helena* a další bárky příští sezóny. Je to poměrně kolotoč. Strkáte obilí do mlátičky, už vám to vtahuje i ruce, ale mašina pořád jede. Ale nestěžuji si. Vlastně mám pocit, že ten lehký stres nenávidím a zároveň potřebuji, aby to ze mě vypadlo. Asi ta časová komprese správně namixuje to, co si člověk připravil s intuicí. „Tady a teď“ platí i pro scénografii. A zároveň ten každodenní kontakt s jevištěm, výrobou a chodem divadla je obrovská zkušenost. Nenahraditelná.

Každý divadelní žánr má svá specifika v nárocích na inscenátory, interprety i techniku. Zvlášť u baletu jsou tato specifika jasně určená – autor scény například nikdy nesmí jeviště „přilíši zastavět“, musí zůstat dostatek prostoru pro pohyb tanečníků. Může být toto omezení pro scénografa třeba i inspirující?

Divadlo je složeno ze samých omezení. Vše vám dává mantinely – text, hudba, prostor, interpreti... A jejich „ladné“ překonávání tvoří poezii divadla. Je to podstata a tím pádem i inspirace, jak se ptáte. Představte si, že máte úkol udělat cokoliv, kamkoliv, s kýmkoliv za cokoliv... dlouho by se „to“ hledalo a na konci by stejně zůstala otázka proč zrovna tak?

V případě tance více než u jiných žánrů prostor tvoří interpreti sami, ten šerosvit tanečníků. Prostor není zaplněn jen tím, že na scéně stojí hromada kulís – a naopak „prázdnost“ není jen holé jeviště.

Kdyby shořely paměti všech počítačů, v nastalém chaosu bychom zjistili, co vše nevíme. Po celém světě by ale žili tanečníci, kteří by byli schopni dát dohromady choreografii *Labutího jezera*...

Vaši první spolupráci s ostravským baletem a Igorem Vejsadou bylo Dvořákov *Requiem*. Šlo o Vaše první profesionální setkání s baletním žánrem jako takovým?

Už před tím jsem dělal několik věcí s Pavlem Strouhalem, ale to byl spíše současný tanec a menší jeviště. *Requiem*, na které strašně rád vzpomínám a myslím, že i Igor, byla má první práce s velkým baletem a rovněž na velké scéně Divadla Jiřího Myrona.

Druhá ostravská baletní spolupráce Vám přinesla možnost „popasovat se“ s jedním z nejslavnějších baletních titulů vůbec – Prokofjevovým *Romeem a Julii*. Překvapila Vás tato nabídka?

Scénograf nevybírá, co se bude hrát, to je v rukou režisérů a dramaturgů. Na herce se občas myslí s velkou rolí, která je může posunout dál, ale že by někdo sestavoval hrací plán s tím, že tato hra posune nějakého scénografa, tak to není. Ke každému dílu musíte přistupovat se stejnou obezřetností. Ať je to věc klasická, či zrovna dopsaná. Rozluštit zápletky, podtrhnout zlomové situace a ty se snažit vyložit. A pak doufat, že jste se nesekeš.

Určitě nejsem jediný divák, který dodnes vzpomíná na „pohyblivý“ balkón z *Romea a Julie* – nebo závěrečnou, z provaziště sjíždějící „skleněnou“ hrobku, která oddělí mrtvé milence zasypané rudými květy od okolního světa. Prozradíte, jak takhle konkrétní scénografie vznikají – jsou to

nápady scénografa, nebo jde o týmovou záležitost?

Je to různé, první koncept scénografie většinou přináším jako domácí úkol, ale výsledek musí být kolektivní usnesení. To vzniká v diskusi, v navazování, v tom vzácném okamžiku, ve kterém se spojí individuální síly. Neb k čemu by byl pohyblivý balkón, kdyby se na něm nepohybovala Julie a Romeo se naň nesnažil akrobaticky dostat? A z toho spojení konkrétních věcí, jako je ocelová zavěšená houpačka, spodní světlo, tanec či obyčejná chůze, šplh, osobní vklad tanečníka a samozřejmě daná hudební pasáž (rád používám výraz písnička), vzniká to „cosi“ nepopsatelné, co vyjadřuje touhu prvního zamilování, bezbřehou energii, která nehledí na nebezpečí.

Zlaté sáně – závěsné plátěné kokony, z nichž se rodí rozhodci sporu mezi *Kněžnou a Knížetem* – stylizované malované „portály“ zámecké síně – stepovací deska... Bylo hodně těžké propojit tak různorodé scénické prvky baletu *Spor* aneb *Dotyky a spojení*, aby nakonec celá inscenace působila přirozeně a jednotně?

Spor byl zvláštní případ. Autorská práce včetně libreta a hudby se dávala dohromady do posledních okamžiků. Ten manýristicky-barokně-postmoderní mix jsme chtěli jak ve výtvarnu, tak v tanci a muzice, aby vynikla na jedné straně rozmařilost a na druhé nevinnost postav příběhu. Zvolíte-li a hlavně dodržíte-li takový postup důsledně ve všem,

Dvořákov *REQUIEM* na jevišti Divadla Jiřího Myrona Foto David Bazika

ROMEO A JULIE – finále v hrobce Kapuletů Foto Josef Hradil

Prostor není zaplněn jen tím, že na scéně stojí hromada kulís – a naopak „prázdná“ není jen holé jeviště...

dosáhnete pak paradoxně té přirozenosti a jednoty.

Myší království v Louskáčkově umístěné do „naddimenzovaného“ sklepa s prasklým potrubím okouzlo v mém okolí děti i dospělé. Jak se rodí takové nápady?

Jednoduše. Malá Máša, než usne, dá kousek sýra k myší dírci. Tak jak to znají děti z mnoha pohádek (nejen Toma a Jerryho). Když si pak pro ni ve snu přijde Myší král a odvede si ji do svého království, „logicky“ je to „svět“ za myší dírou. S tím motivem změny měřítka se pracuje v *Louskáčkově* často – zvětšující se stromek, proměna hračky v prince, království ve hvězdě stromečku a i ten motiv dospívání Máši. Musíte ale pečlivě pracovat se scénickým rytmem, dobrat se k tomu, co je pomalá proměna a co se odehraje během lusknutí prstu. V tom jsou hodiny, dny a týdny přemýšlení... a předělávání.

Čajkovského Labutí jezero je ikonou baletního žánru. Máte rád – ať v pozici scénografa, nebo diváka – klasický balet?

Víte, *Labutí jezero* spatřilo světlo jeviště poprvé přibližně před sto třiceti lety. Prošlo svým vývojem i „konzervací“, ale neustále vznikaly nové inscenace. I dnes je to divácky velice žádaný titul. Kterému dnešnímu dílu se to za sto let podaří? V čem tkví ta obliba stylizovaného tvaru, který nemá s dnešním životním stylem pranic společného? Odpověď asi bude ta tradovaná dokonalá interpretace. Časem

vybroušená na hranici možností. Co lidské tělo dokáže. Je zvláštní pozorovat, která inscenace vzniká. Je to opravdové dědictví. Tanečníci si předávají techniku a kroky z generace na generaci. Jak vyprávění příběhů nebo zpívání hrdinských eposů. A to je něco jiného než zakonzervované muzeum. Dnes máme mnoho možností, jak informace uchovávat, ale kolik si toho sami pamatujeme? Kdyby shořely paměti všech počítačů, v nastalém chaosu bychom zjistili, co vše nevíme. Po celém světě by ale žili tanečníci, kteří by byli schopni dát dohromady choreografii *Labutího jezera*. A proto mám pocit, že i ta klasická až „strnulá“ forma je schopna sdělit něco o člověku jakožto tvor, který je obdařen schopnostmi tvořit, nejen konzumovat. Dotkne se vás to, zaujme, minimálně odtrhne od všednosti. A kvůli tomu tu divadlo je.

Bylo hledání určujícího výtvarného gesta k Labutímu jezeru složité, nebo vyplynulo nějak samozřejmě z podstaty tohoto titulu? Prozradíte, jaký je váš „klíč“ k němu?

Chceme vyložit příběh. Ta dědění forma, o které jsem mluvil před chvílí, má totiž i negativní stránku. Zapomíná se na vztahy, hraje se jen výsledek. Jaksi automaticky. Ale i v *Labutím jezeře* mají postavy pestřejší rozměr než jen „ó, jsem smutný“. Snad mohu prozradit, že výtvarnou inspirací je nám secese Gustava Klimta. Jak ve scénografii, tak v kostýmech Sylvie Hanákové. Klimt tvořil v podobné době, ve které se *Labutí* formovalo, ten nesmírně

David Bazika

Narodil se v roce 1974 v Praze, kde rovněž studoval Fakultu architektury ČVUT a scénografii na DAMU. Nejprve se profesně věnoval televizní a filmové scénografii, posledních deset let převážuje práce pro divadlo. Od roku 2008 žije a pracuje také v Ostravě, o dva roky později se stává kmenovým scénografem a šéfem výpravy Národního divadla moravskoslezského, kde se všemi čtyřmi soubory spolupracoval na vzniku více než třiceti inscenací.

inspirativní konec 19. století. A Klimtova kombinace čistých ploch, ornamentu, zlatnických vzorů s křivkami femme fatale, to nakračování do modernosti... bude doufám i na našem jevišti a našich krásných baletkách.

A ještě mi dovoluďte několik osobních vět. *Labutím jezerem* vyvrcholil také moje spolupráce s Igorem Vejsadou v Ostravě. Před osmi lety jsem s ním tady začínal, s koncem této sezóny se Igor rozhodl skončit na pozici šéfa baletu. Poznal jsem ho jako člověka, který se naplno věnuje svému souboru, neúnavně, každodenně. Na představeních pozoruje svěřence nervózně jak trenér z lavičky. Diskuze o nových projektech se s ním do dvou minut mění v Igorův sólový taneční výstup. Ať jsme kdekoli. V kanceláři, na ulici, v hospodě. Okolí žasne a mě cukají koutky s té nezlomné energie. Hodně sil, pane, do dalších projektů.

(pb)

LOUSKÁČEK aneb Myší král ve svém království Foto Martin Popelář

Grishko®

PRAHA

Grishko Dance s.r.o.
Mikulandska 4/122
110 00, Praha 1B
+420 224 933 027
+420 605 286 566
grishko@grishko.cz
www.grishko.cz

MOSCOW

Proezd zavoda «Serp i molot»
2/4, Moscow, Russia, 111250
+7 495 980 91 10, info@grishko.ru

WWW.GRISHKO.RU

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Muzikálová Bible v rytmu rokenrolu

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 4. a 6. října 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Emmerich Kálmán (1882–1953) – Béla Jenbach (1871–1943)

– Leo Stein (1861–1921) – Pavel Bár (1983)

– Eva Bezděková (1929–1992)

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

Největší operetní lovestory se vrací!

Režie: Lumír Olšovský

Režijní spolupráce: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Karol Kevický

Premiéry 17. a 19. ledna 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Radim Smetana (1950) – Pavel Bár (1983)

– Lumír Olšovský (1973) – Michael Prostějovský (1948)

FANTOM LONDÝNA

Tajuplný muzikál, kde každá postava může být vrahem

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 16. a 18. května 2013 v Divadle Jiřího Myrona

FANTOM LONDÝNA

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:

OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Tak to je náš, náš malý svět. Sem vede cest! Však žádná zpět. Už dávno vím, že život náš není, co chceš, je to, co máš...

Vážení a milí příznivci operety a muzikálu!

Když jsem nedávno byla přítomná jedné z pracovních schůzek s autory muzikálu *Fantom Londýna*, jehož premiéra je za dveřmi, zaujal mě jeden krátký, ale krásný text Michaela Prostějovského: „*Tak to je náš, náš malý svět. Sem vede cest! Však žádná zpět. Už dávno vím, že život náš není, co chceš, je to, co máš.*“ Zpívá ho postava Betty, jedna z prostitutek v londýnském Whitechapelu, své mladičké, ještě nezkušené přítelkyni. **A mě napadlo, že bychom vlastně nemuseli hrát dvou a půl hodinové představení, tři měsíce ho zkoušet, šit všechny ty kostýmy, učit se všechny ty texty. Že by stačilo napsat na jeviště tohle obyčejné sdělení: život náš není, co chceš, je to co máš!** A dívat se na ně tak dlouho, až nám dojde jeho skutečný význam se vším dobrým i zlým. A přesto, že jsme se nakonec k takovému řešení neuchýlili a vydali se cestou daleko složitější, plnou hudby, zpěvu, tance,

herecké akce, světel (v tomto případě, protože se jedná o thriller, tak i tmy...), techniky a všeho toho, z čeho se správný muzikál skládá, sdělení zůstává stále stejné. Život náš není, co chceš, je to, co máš...

Gabriela Petráková

Gabriela Petráková

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (KVĚTEN – ČERVEN 2013)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach
– Leo Stein – Pavel Bár – Eva Bezděková
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
3. 5. (18.30), 9. 5. (18.30), 21. 5. (18.30),
1. 6. (18.30)

Burton Lane – Edgar Yip Harburg
– Fred Saidy – Jiří Voskovec – Jan Werich
DIVOTVORNÝ HRNEC
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Bohumil Vaňkát
Dirigent: Karol Kevický / Bohumil Vaňkát
2. 6. (16.00) – derniéra

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar
– Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml.
– Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
5. 5. (18.30), 6. 5. (10.30), 5. 6. (18.30),
18. 6. (10.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Weber
**JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ
PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ**
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
8. 6. (18.30)

Oskar Nedbal
POLSKÁ KREV
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
29. 5. (18.30) – derniéra

Scéna z operety ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA v režii Lumira Olšovského – uprostřed Roman Harok (Boní) Foto Radovan Šťastný

Poznejte tvůrčí tým muzikálu *Fantom Londýna*!

Inspirace se dá čerpat z různých jiných zdrojů, koukám prostě kolem sebe...

Kostýmní výtvarnice KATEŘINA BLÁHOVÁ

Mám krásnou práci, při které se toho mohu ještě hodně naučit

Co se vám vybaví, když se řekne Ostrava?

Kdysi bych asi řekla černé průmyslové město, kouř, smog, dělníci s cinkajícími bandaskami, Maryčka Magdonova... Do Ostravy jsem se prvně dostala asi před 10 lety, když jsem pracovala na jedné inscenaci v divadle Aréna, a byla jsem překvapená, že současná Ostrava vypadá teda úplně jinak.

Dala vám nějaká postava ve *Fantomovi Londýna* obzvláště zabrat?

Spíš jsem víc než jindy hledala v různých knihách, dobových materiálech i na internetu. Historické události kolem Jacka Rozparovače se odehrávaly na konci 80. let 19. století. Je to zajímavé období na sklonku vlády královny Viktorie. Tahle velká epocha byla jakýmsi přelomem, kdy doznívala móda tzv. „honzfků“ a nastupovala secese i v oblékání. Dost jsem také přemýšlela o celkové barevnosti kostýmů, aby fungovaly s laděním scény.

Odkud nejčastěji čerpáte inspiraci?

Mám doma dost knih věnovaných módě a dějinám odívání, kupuju skoro všechno, co se dá. Samozřejmě dnes je cenným zdrojem také internet. Ale inspirace se dá čerpat i z různých jiných zdrojů, koukám prostě kolem sebe.

Chtěla byste žít v době, kdy se muzikál odehrává? Máte oblíbený umělecký či architektonický sloh?

Ne, nechtěla bych žít v 19. století, jsem ráda, že žiju ve své době. Jako žena se dnes cítím daleko svobodnější a můžu dělat práci, která mě baví. To by dřív nejspíš nebylo možné, nebo by to bylo o hodně těžší. Moje babička třeba dobře kreslila, ale protože to bylo kolem 2. světové války, její maminka jí nedovolila studovat. A tak, talent-netalent, musela začít pracovat, brzo se vdala a bylo po snech.

Z čeho máte ve své profesi největší radost?

Už ve školce mě rozčilovalo, že mě paní učitelky nutí chodit na procházky a dělat různé nesmysly místo kreslení. A v tom, dá se říct, vlastně pořád pokračuju. Ale mám samozřejmě období pochybností, pak si ale zas uvědomím, že mám moc krásnou práci a že je to velké štěstí, dělat to, co mě baví. A pořád mám pocit, že je toho ještě plno, co se můžu při tom naučit.

V Ostravě je díky skvělému technickému zázemí a osobnímu nadšení v dílnách vždy radost pracovat

Scénograf ONDŘEJ ZICHA

U mne ta cesta začala při ranním běhání

Co se ti vybaví, když se řekne „Jack Rozparovač“?

Tak to je přeci jasné. Když se řekne Jack Rozparovač, vybaví se mi *Fantom Londýna*!

Jak dlouho ses připravoval na muzikál *Fantom Londýna*?

Společná cesta s autory muzikálu začala asi před rokem. A doufám, že se na mě autoři nebudou zlobit, ale u mne ta cesta začala při ranním běhání. V to období, kdy se řešil název

muzikálu. Když jsem potom doběhl domů, napadl mě název *Fantom Londýna* a dal jsem ho k posouzení autorům.

A jak je vidět, ujal se.

S čím se potýkáš při řešení scény? Jak náročná bude její realizace na jevišti?

Základním bojem u zrodu koncepce každé scénografie je, a *Fantom* není výjimkou, spojení nápadů a reálných možností. V Ostravě je díky skvělému technickému zázemí a osobnímu nadšení v dílnách vždy radost pracovat. A tak bojujeme snad jen s názory na velikost jednotlivých prvků scény. Na rozdíl od předešlých projektů je scéna k *Fantomovi Londýna* pro mě jiná spíše v realistickém pojetí jednotlivých prostředí. Složitě bude také svícení. Technicky bude výprava náročná při stavbě na jevišti a potom při hereckých akcích. Tak doufám, že se budou herci na jevišti cítit jako doma – tedy v londýnském Whitechapelu.

Měl jsi někdy možnost načerpat inspiraci přímo ve Whitechapelu?

V Londýně jsem byl několikrát a spíše než jednotlivé části města mě naprosto fascinuje ta celková atmosféra. Historie, tradice, moderní architektura, divadlo, lidi, chudí a bohatí. Ta imperiální vznešenost a zároveň potemnělé uličky, kde si můžeme představit, že takhle nějak asi vypadal i starý Whitechapel.

Máš nějakou oblíbenou scénu z *Fantoma*?

Kuplet Královny Viktorie a obě finále. To by měly být perličky i pro diváky.

Na co se těšíš nejvíce?

Nejvíc se těším na chvíli, kdy bude scéna postavena a stěny dekorace potřísněny zkušební krví a potem nás všech. (pf)

JITKA ZELENKOVÁ

Svoji hudební dráhu odstartovala vítězstvím v celostátní soutěži Talent 67. Ještě před maturitou získala angažmá v pražském divadle Rokoko a Apollo. Později v Rokoku účinkovala v hudebních hrách a ve společném programu se sourozenci Ulrychovými. K významné spolupráci patří i koncertování se SHQ Karla Velebného, kde měla možnost rozvinout svůj jazzový talent. Již od svých začátků vystupovala s orchestry Karla Vlacha, Gustava Broma, Václava Hybše a Josefa Vobraby. **V roce 1973 dostala nabídku k účinkování po boku Karla Gotta ve skupině Ladislava Štáidla, kde působila téměř čtrnáct let nejen jako vokalistka, ale i jako sólistka.** V roce 1980 jí vyšlo pod názvem *Zázemí* první album. V průběhu doby

Doposud jsem muzikálovou vlnu v Česku opomíjela. Avšak tentokrát jsem kývla...

vydala celkem 16 sólových alb – z nichž zatím posledním je swingově laděné CD *Krásný důvod (Proč ráda zpívám)* z roku 2012. Jitka Zelenková v současné době vystupuje s komorním recitálem, ale také jako host předních big bandů. Podporuje charitativní a benefiční projekty: DebRA, Krtek a Srdce pro děti.

V současné době přijala nabídku Národního divadla moravskoslezského, aby v premiéře muzikálu *Fantom Londýna* coby zvláštní host ztvárnila roli Královny Viktorie. Na otázku, proč se rozhodla roli přijmout, Jitka Zelenková odpovídá: „*Stále mě láká zkoušet něco nového. Doposud jsem muzikálovou vlnu v Česku opomíjela. Avšak tentokrát jsem kývla ze dvou důvodů. Zaprvé se mi tato role velice líbí jak po hudební, tak obsahové stránce. A zadruhé, skutečnost, že se právě v tomto divadle již několik let produkuje muzikály na velmi vysoké profesionální úrovni, je všeobecně známá i v Praze. Navíc jsem s několika členy autorského i realizačního týmu v minulosti pracovala na jiných svých projektech a jsou pro mne zárukou toho, že si budeme při práci dobře rozumět. Na zkoušky i premiéru se do Ostravy moc těším.*“

(mp)

Královna Viktorie

FANTOM LONDÝNA

Kapitola 3. — Ostrava

© Velčovský

A co herci, přežijí Fantoma? A režisér? A co muž 382? Přijďte do Myrona na muzikál FANTOM LONDÝNA!

PŘEDSTAVUJEME

Vycházející hvězdy nad Ostravou

Už brzy je uvidíte v muzikálu *Fantom Londýna* v rolích Seana a Henryho, ve kterých budou alternovat. Vy však máte tyto mladé herce možnost poznat osobněji a již nyní, jen čtete dál!

ONDŘEJ BÁBOR

Sean

Student Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Dříve než se dostal na JAMU a chodil na gymnázium, dostal hlavní roli v Městském divadle Brno v muzikálu *Probuzení jara*. Má rád herectví, zpěv, akrobacii a také svou motorku. Hrál v muzikálech *Probuzení jara*, *Jekyll a Hyde*, *Pokrevní bratři*, *Zorro* (vše v Městském divadle Brno), *Rusalka* (ND Brno), *Prase aneb Václav Havelův hunt for a pig a Betlém aneb Převeliké klanění zrovna narozenému jezulátku* (Divadlo Husa na provázku). Natočil také krátkometrážní amatérský film *Error*. Chce se věnovat divadlu, ale rozhodně by neopovrhl nějakou filmovou rolí... třeba v cizině.

JURAJ ČIERNIK

Sean

Na Slovensku vystudoval operní zpěv na Konzervatoři J. L. Belly v Banské Bystrici ve třídě

Mgr. Stanislava Matise. Ve svém studiu pokračoval pod vedením komorního pěvce Klemense Słowiozcka na Fakultě umění Ostravské univerzity v Ostravě. Od roku 2007 účinkuje v NDM jako host v souborech opery, činohry a operety/muzikálu. Spolupracuje též s ostravským skladatelem a režisérem Pavlem Helebrandem. Věnuje se také skladatelské činnosti, z jeho tvorby lze zhlédnout dětské operní pohádky *Červená Karkulka* a *Perníková chaloupka*. Vyučuje obory zpěv a hudební divadlo na Lidové konzervatoři a Múžické škole v Ostravě.

ROBERT FINTA

Henry

Začínal v amatérském divadle Point v Prostějově a poté se dostal na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, obor hudebně-dramatický. Během studia začal hostovat v Národním divadle

moravskoslezském (*Konec masopustu*, *Její pastorkyně*, *Něco v ní je*, *Sůl nad zlato*, *Kuřáčky*, *Sajns fikšn*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*), v Divadle loutek (*Divka s pomeranči*) a v Divadle Petra Bezruče (*Cyrano*). Má rád pořádek, na ulici se rád otočí za hezkým autem, rád myslí na whiskey a občas ji i ochutná, chová chameleona se šlechtickým titulem a je vděčný za své přátele.

LUKÁŠ ADAM

Henry

V roce 2012 maturoval na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě, obor hudebně-dramatický, v současné době je studentem Pražské konzervatoře. V průběhu studia hostoval v malých rolích v Divadle Petra Bezruče (*Cyrano*) a v činohře NDM (*Konec masopustu*, *Gottland*, *Její pastorkyně*, *Něco v ní je*). V divadle Pražské konzervatoře hraje charakterní role v sovětském dramatu *Lov na kachny* (Alexander Vampilov) a ve hře *Pod Jižním křížem* (Timberlake Wertenbakerová) z dob kolonizace Austrálie. Díky muzikálu *Fantom Londýna*, který je pro něj po delším čase první pracovní příležitostí, se rád vrací do své milované Ostravy.

(dv)

INZERCE

Jacques Offenbach (1819–1880)

KRÁSNÁ HELENA

Komická zpěvohra o třech jednáních z roku 1864, libreto Henri Meilhac a Ludovic Halévy

Hudební nastudování	Karol Kevický
Dirigent	Karol Kevický / Jakub Židek
Režie	Gabriela Petráková
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Lucie Loosová
Dramaturgie	Daniel Jäger

Premiéra 26. září 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Soubor operety/muzikálu NDM připravuje jako první premiéru sezóny 2013/2014 komickou zpěvohru *Krásná Helena*, jejímž autorem je

V salónech a ve vznešené společnosti předváděl Offenbach své vlastní operní fantazie. Vynikal zejména smyslem pro hudební improvizaci a parodii...

král francouzské operety 19. století Jacques Offenbach.

Za vším hledej ženu

Příběh tohoto populárního „lehkonohého“ dílka se odehrává v dávné Spartě a Argolidě, krátce před trojskou válkou. **Nejkrásnější žena světa, manželka spartského krále Meneláa Helena, se zamiluje do mladého trojského prince Parida, opustí svého nudného manžela a vydá se s pohledným milencem za novým dobrodružstvím v bájně Tróji.** Princ Paris získal právo na krásnou Helenu, jejímž otcem byl sám nejvyšší z bohů Zeus, na základě soutěže krásy mezi bohyněmi Hérrou, Athénou a Afroditou. Zlaté jablko nesmrtelnosti ze zahrady nymf Hesperidek přikl na hoře Idě, kde podle legend vyrůstal právě sám Zeus, „té nejkrásnější z nich“. Byla jí bohyně lásky Afrodita a ta svými kouzly nakonec Helenu obměkčila. Vehnala přitom do desetileté války tisíce chrabrých Řeků a nechala také zničit slavnou Tróju. To vše je základem příběhu, který je satiricky zpracován s řadou dobových narážek na neslavnou zahraniční politiku francouzského císaře Napolena III. a jeho druhého císařství poloviny šedesátých let 19. století.

Král francouzské operety

Otcem slavného francouzského operetního

skladatele Jacquese Offenbacha, který zkomponoval na sedmdesát hudebně-dramatických děl (například *Orfea v podsvětí*, *Modrovouse*, *Velkověvodkyni z Gérolsteinu*, *Pařížský život* nebo *Hoffmannovy povídky*) byl Isaac Juda Eberst z Offenbachu. Usadil se v Kolíně nad Rýnem, kde působil jako učitel hry na kytaru, flétnu, housle a také jako učitel zpěvu. Jacques byl sedmým z jeho deseti dětí. Otec ho naučil hrát na housle a violoncello. **Jacques žil od svých čtrnácti let sám v Paříži, kde navštěvoval tamní konzervatoř a posléze hrál na violoncello v různých pařížských operních orchestrech.** V salónech a ve vznešené společnosti předváděl své vlastní operní fantazie. Vynikal zejména smyslem pro hudební improvizaci a parodii. V té době již vznikly zárodky jeho operet, s nimiž udělal v době druhého císařství neuvěřitelnou kariéru. **První úspěchy se dostavily již na konci padesátých let 19. století v Bouffes Parisiens, malém divadle na Elysejských polích, kde byl Offenbach ředitelem, skladatelem a dirigentem.** Dobové satiry, kterou je i *Krásná Helena*, tam zaznamenávaly obrovský úspěch. Ovšem svého největšího skladatelského úspěchu – prvního uvedení své jediné opery *Hoffmannovy povídky* v únoru 1881 – se již nedožil. Zemřel 5. října 1880 v Paříži. (dj)

INZERCE

Čokoraut.cz

Váš čokoládový catering

- Čokoládové fontány • Pralinkové rauty • 150 druhů **Leonidas** pralinek

Belgické pralinky
Leonidas

Čokoládová
fontána

Kvalitní zahraniční
čokoláda

WWW.COKORAUT.CZ

SEZNAMTE SE!

GALLA MACKŮ

Jedním ze vzácných hostů v nové úspěšné inscenaci operety Emmericha Kálmána *Čardášová princezna* v režii Lumíra Olšovského je **Galla Macků**, která v ní hraje, zpívá a tančí roli Kněžny Anhlity. Galla Macků strávila téměř celý svůj profesní život v pražském Hudebním divadle v Karlíně, kde nastudovala mnoho rolí – z těch nejvýznamnějších operetních jmenujme Hanu Glawari ve *Veselé vdově*, Maricu v *Hraběnce Marice*, Helenu v *Polské krvi* nebo Denisu v *Mam'zelle Nitouche*. Z muzikálového repertoáru je třeba zmínit především titulní roli v *Manon*, Lízu Doolittleovou v *My Fair Lady* nebo Sugar v *Sugar – Někdě to rád horké*.

Gallo, jaký máš vztah k Čardášové princezně?

Tento titul pro mě znamená opravdu hodně. Do současné doby jsem měla možnost zahrát si ve třech inscenacích, z toho dvakrát hlavní roli – Sylvu Varescu. Pokaždé jsem měla štěstí na kolegy, jak herce a zpěváky, tak na režiséry a samozřejmě i muzikanty, takže mám tuto operetu spojenou se samými příjemnými vzpomínkami. Když jsem na Slovensku natáčela Sylvu Varescu pro maďarskou televizi, přišla za mnou po představení vdova po panu Emmerichu Kálmánovi a řekla mi, že jsem pravá kálmánovská zpěvačka, což byla a samozřejmě stále je velká čest.

Jak se ti hostuje v NDM?

O svém účinkování v ostravském divadle můžu hovořit jenom v superlativech. Opět se sešla skvělá parta profesionálů v čele s vynikajícím režisérem Lumírem Olšovským, a to je pro mě vždycky radost. Ostrava rozhodně dělá čest své pověsti mimořádně kulturního města a ostravské Divadlo Jiřího Myrona je vynikajícím svatostánkem operety, čehož si v dnešní záplavě muzikálů velmi vážím. A k tomu všemu moji roli Kněžny Anhlity alternuje skvělá Eva Zbrožková, která je snad nejlepší alternativka, jakou jsem kdy měla možnost poznat... Co víc si přát? (pab)

Galla Macků jako Kněžna Anhlita – ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

Nelehká i krásná cesta Polské krve

Když jsme se souborem operety a muzikálu před více než půldruhým rokem začali zkoušet Nedbalovu *Polskou krev*, byla to za doby mého působení v Ostravě první práce na klasické operetě. Jak už tak u divadla bývá zvykem, názor interpretů v době vzniku této inscenace nebyl zcela jednotný. **V kuloárech se vedly vášnivé spory o to, zda dotyčný(ná) nemají hrát zcela jiné role, ale rozhodně ne ty hlavní a naopak; zda kostýmy nemají být více či méně barevné, zda režijní koncept není příliš neoperetní, zda hudební nastudování nemůže být stejné, jako bylo posledně a není-li zbytečně mnoho či málo zkoušek.** Již tak dost zkoušený režisér (v tomto případě já) dostával denně dávku dotazů, kterým zpočátku nerozuměl, jako například a nejčastěji: Kdy se vrátí ve druhém jednání na scénu nábytek? Anebo: Kdy budou

na jevišti volkové, prasátka a krávy? Teprve později mi došlo, že mé hledání ve scénických poznámkách, zda jsem nepřehlédla něco podstatného, je zbytečné, protože tam zmínku o jednom či druhém nenajdu. Nakonec se příčina četných a častých dotazů našla, a to na záznamu předcházejících inscenací *Polské krve* tady v Ostravě. A nastala obava další. Je možné inscenovat tady v Ostravě *Polskou krev* bez nábytku ve druhém jednání a živých či vycpaných zvířat v jednání třetím? Nemůže se zdát to, co já považuji za klasické a dobové provedení, někomu příliš nové a alternativní (to slovo nemám ráda, může totiž znamenat cokoliv)?

Nakonec po roce a půl života této půvabné operety (jedné z mých nejoblíbenějších) na prknech Divadla Jiřího Myrona k mé radosti a nemalému překvapení následující malá statistika možná poslouží jako odpověď i mně samé.

***Polskou krev* od premiéry k dnešnímu dni zhlédlo 15 045 diváků. Průměrná návštěvnost jednoho představení je 77,4 % (což je krásných zhruba 470 diváků na jedné repríze). Představitelka Heleny Zarembové Martina Šnytová obdržela za tuto roli úzkou nominaci na Cenu Thálie v oboru muzikál, opereta nebo jiný hudebně dramatický žánr za rok 2012. A k tomu navrch váš úsměv a potlesk při každém představení.**

*S *Polskou krví* se sice na konci sezóny rozloučíme, aby ji mohly nahradit tituly nové. Ze zkušenosti však vím, že se nám po tomto operetním skvostu nebude stýskat dlouho. Vždyť jsme se s tímto titulem setkali v Ostravě už po jedenácté a já se moc těším na to dvanácté, za pár let... Jaké asi bude?*

(gp)

Martina Šnytová jako krásná a k tomu chytrá Helena z operety POLSKÁ KREV

1938 – Ostravská divadla na fotbalovém trávníku

Vztahy českých a německých divadelníků ve třicátých letech

Příznivci NDM vědí, že jeho historie sahá až do roku 1919. Málokdo ovšem tuší, že v období první republiky v Moravské Ostravě působilo kromě českého divadla i divadlo německé, Deutsches Theater. To sídlilo v Německém domě, který stál vedle obchodního domu Ostravica Textilia, dnes Náměstí Edvarda Beneše. **Ani divadelnímu prostředí v Moravské Ostravě se nevyhnuly napjaté vztahy, které mezi Čechy a Němci panovaly na našem území po vzniku Československa.** Velký obrat, alespoň ve vztazích mezi divadelníky, nastal ve třicátých letech po příchodu Jana Škody do NDMS a především Rudolfa Zeisela do Deutsches Theater.

Rudolf Zeisel v Deutsches Theater

Zkušený, demokraticky smýšlející divadelník Zeisel začal na jevišti německého divadla uvádět pravidelně české hry přeložené do němčiny a nabídl tak německým divákům možnost seznámit se se soudobou českou dramatikou. Ve třicátých letech se na jevišti Deutsches Theater hrály hry Františka Langera, Viléma Wernera, Olgy Scheinpflugové, Edmonda Konráda a také Karla Čapka. Čapkovy hry *Bílá nemoc* a *Matka* Zeisel uvedl v sezóně 1937/1938, což bylo odvážný krok v době silícího německého

Litý boj mezi známými herci proběhl v přátelské atmosféře s konečným výsledkem 6 : 1 pro Národní divadlo moravsko-slezské

nacionalismu, v jehož čele u nás stál Konrad Henlein.

Přátelské vztahy? Proč ne!

Zlepšování vzájemných vztahů mezi českými a německými divadelníky sílilo a vyústilo založením ostravské pobočky Klubu českých a německých divadelních pracovníků v roce 1936. Mezi úkoly tohoto klubu, jehož členy byli umělci NDMS i Deutsches Theater, patřila mimo jiné také pomoc německým divadelníkům, kteří byli po nástupu fašismu nuceni emigrovat z Německa. Mezi vrcholy činnosti Klubu můžeme zařadit uvedení inscenace dvojazyčné hry Jana Nepomuka Štěpánka *Čech a Němec*.

Důkazem zcela přátelských vztahů byl fotbalový zápas, který mezi sebou čeští a němečtí divadelníci na jaře roku 1938 sehráli. České noviny, které mimochodem nevěděly, zda zprávu o utkání zařadit

do kulturní nebo sportovní rubriky, lákaly diváky takto: „Senzační zápas bude vybojován v neděli 3. dubna v 10. hod. dopoledne na hřišti SK Slez. Ostrava ve Staré střelnici. Jsou zastoupeni členové opery, operety i činohry, kteří jsou prý v úžasné dobré formě, proto se čeká velmi rozhořčený boj na obou stranách. V neděli všichni dopoledne na Starou střelnici!“ Čestný výkop zápasu provedla členka německého divadla slečna Lill Sweetová před více než tisíci diváky! Litý boj mezi známými herci proběhl v přátelské atmosféře s konečným výsledkem 6 : 1 pro Národní divadlo moravsko-slezské.

Tato událost se stala nejen příjemným a zábavným zpestřením kulturního dění v Moravské Ostravě, ale také manifestací pospolitosti českých a německých divadelníků, která byla v protikladu se společenským a politickým vývojem v Československu. (la)

O unikátním fotbalovém zápase informoval samozřejmě soudobý tisk! Archiv města Ostravy

Neznáte ho? Poznejte ho!

Eduard Felix Veith

Vizuálním symbolem předplatného pro sezónu 2013/2014 je výřez alegorické malby, kterou můžete vidět na stropě hlediště Divadla Antonína Dvořáka. Jejím tvůrcem byl akademický malíř Eduard Felix Veith...

Na svět přišel 30. března 1858 nedaleko Olomouce, konkrétně v Novém Jičíně. Jeho otcem byl malíř pokojů Julius Veith, který se zabýval také dekorativní malbou. Syn mu jako chlapec při práci pomáhal a už tehdy se u něj začalo projevovat nadání. Otec brzy rozpoznal talent svého syna, a přestože chtěl, aby po něm Eduard převzal řemeslo, rozhodl se nasměrovat jej na uměleckou dráhu. **Vzal Eduarda s sebou na Světovou výstavu do Vídně, a ten zde posléze začal studovat malíř-**

ství. Nastoupil na Školu uměleckých řemesel rakouského muzea, kde se jeho učitelem stal Ferdinand Laufberger. Veith si jej velmi vážil a později o něm ve svých autobiografických poznámkách napsal: „*Zavázal si mne vřelými díky a ještě dnes jako šedesátiletý stále poznávám, jak výstižné byly jeho rady, jak bezpečně vedl mne a další své žáky a jak mě vždy vytrestalo, když jsem někdy později opustil jím vytyčenou cestu.*“

I Laufberger byl zřejmě přesvědčen o Veithově talentu, protože na Světové výstavě v Paříži v roce 1878 jej pověřil dokončením zakázky na výzdobu výstavní budovy. Touto prací Veith úspěšně absolvoval studium ve Vídni.

Evropské zkušenosti

Pracoval poté chvíli se svým otcem v Novém Jičíně, pomohl mu při výzdobě několika kostelů, synagog a slavnostních sálů. Následně cestoval po Evropě, maloval v Terstu, navštívil i Benátky a vrátil se zase do Vídně. **Tehdy dostal významnou zakázku na výzdobu nového velkého kostela Donna Balascha v Bukurešti.** Práce byla úspěšná a přinesla mu v Rumunsku další příležitosti: strop paláce krále Carolu, nástěnné obrazy pro zámek Manesti nebo malby pro argentinského velvyslance. Po krátkém období úspěchu přišlo vyčerpání úspor a Veith se opět vrátil k otci do Nového Jičína. V této době zde pracoval na výzdobách vil slavné kloboučnické rodiny Hückelů (vily byly po druhé světové válce přeměněny na dětské ozdravovny) a vytvořil

malířskou výzdobu také pro budovu krajského soudu a Spolkového domu.

Práce pro divadla

Poté odjel zase do Paříže, kde však po dlouhou dobu nedostal žádnou práci. Vydal se tedy na cestu po Evropě, když vtom jej dostihla zpráva, že **jeho návrh k vymalování pražského Nového německého divadla (dnes Státní opera) v soutěži vyhrál!** Namaloval zde osm stropních obrazů a oponu. Nedlouho poté vyhrál se svými návrhy další soutěž, tentokrát šlo o výzdobu vídeňského Volkstheateru. Provedení této objednávky Veithovi přineslo značný ohlas, takže obdržel mnoho dalších zakázek, například od Rotschilda, hraběte Seilerna a podílel se také na výzdobě pražského Rudolfinu. Další jeho návrh zvítězil při výběru výzdoby Mariaterziánského sálu v Hofburgu, kde 14 lunetami vyzdobil nový slavnostní sál. **Provedl výzdobu berlínského divadla Unter den Linden i ostravského Městského divadla, dnes Divadla Antonína Dvořáka.**

V roce 1905 byl jmenován profesorem na Technické vysoké škole ve Vídni, kde s přestávkami žil trvale od ukončení studií. Přesto nikdy neztratil kontakt se svým rodným městem, často zde vystavoval. Svou práci však s úspěchem představil i v evropských metropolích: Berlíně, Vídni, Antverpách nebo Paříži. Ještě za svého života se stal váženým a uznávaným malířem. Zemřel náhle po operaci 18. března 1925 ve Vídni. (la)

SEKRETÁŘKA ŘEDITELE
Vstřícná, přátelská, ochotná...

Budete-li se chtít někdy setkat s ředitelem Národního divadla moravskoslezského, panem Jiřím Nekvasilem, pak to bude jistě ona, kdo onu schůzku zařídí. Dělá to už více než dvacet pět let a každá premiéra je i tak pro ni událostí, divadlo ji neomrzelo. Jaké to je – podílet se na provozu čtyřsouborového kolosu? Sekretářka ředitele, paní Drahomíra Kaletová, si to nějak nebere – když do zaměstnání nastupovala, nebyla kopírka ani mobilní telefony a taky to šlo!

Jak dlouho jste sekretářkou ředitele Národního divadla moravskoslezského?

Nastoupila jsem 1. 7. 1987, takže to bude 26 let.

A jak jste se tou sekretářkou stala?

Pracovala jsem krátce v úctárně jednoho velkého průmyslového podniku a zjistila jsem, že to by nešlo, bohužel. A zrovna v té době odcházela ze sekretariátu ředitele, asi po roce působení, má předchůdkyně – myslím, že nebyla z té práce moc nadšená.

Když jste poprvé uviděla velkolepý kolos NDM, nezalekla jste se?

Při mém nástupu byl ten kolos ještě dvakrát větší, celkem šest souborů. Do tehdejšího Státního divadla Ostrava patřilo Divadlo Petra Bezruče a Divadlo loutek, téměř tisíc zaměstnanců, každý týden premiéra! Ta zvláštní divadelní atmosféra pro mě nebyla vůbec cizí a spoustu lidí jsem znala osobně nebo z vyprávění, můj otec totiž pracoval v divadle 45 let a sestra zde pracuje od ukončení konzervatoře, oba dva ve sboru opery. Nastoupila jsem na začátku prázdnin, takže jsem do toho pomalu postupně vplula.

Pro kolik ředitelů jste dělala sekretářku?

Jiří Nekvasil je pátý.

Lišila se vaše práce s tím kterým ředitelem?

V podstatě se práce tolik neliší, prioritou je

Jednou mě požádal jeden sólista opery o odeslání zprávy faxem – a přinesl si k tomu i obálku...

bezchybný chod divadla. Zjišťuji, že se během té dlouhé doby změnila hlavně technika – začínala jsem na mechanickém psacím stroji, pak byl elektrický a samozřejmě počítač a kopírka. Ta se stala skutečnou událostí: první kopírka na sekretariátě! A taky fax, skener a mobilní telefony – teď jsou všichni všude přístupní – to je velká změna!

Máte nějakou vtipnou vzpomínku z vašeho působení v NDM?

Když jsem zmínila ten fax. Jednou mě požádal jeden sólista opery o odeslání zprávy faxem – a přinesl si k tomu i obálku. V poslední době mě překvapil telefonický dotaz diváka, jaký druh róby si má pořídit na představení?

Jak vypadá běžný všední den paní Kaletové?

V sedm hodin přicházím do práce – zapnu počítač a začínám vyřizovat poštu. To se děje vlastně průběžně celý den, později přinese kolegyně z pošty klasické zásilky: faktury, doporučené dopisy atd. Ty je třeba zapsat do počítače, přidělit k vyřízení, odpovědět na dotazy a tak dále... Vyřizování telefonických hovorů z venku i z divadla, sjednávání schůzek ředitele, správní ředitelky... Ve spolupráci s kolegy všech souborů se řeší požadavky na ubytování v našich ubytovnách i mimo ně. Informování inspektorek hlediště v obou divadlech o obsazení ředitelské a provozní lóže, evidence pracovních cest všech zaměstnanců, zajištění pohoštění při akcích v salónku ředitele, evidence různých písemností... Vlastně tady není

ani jeden den stejný – čas proto strašně rychle ubíhá – domů odcházím mezi čtvrtou a pátou odpoledne, v den premiéry po představení.

Kdy je sekretářka ředitele skutečně šťastným člověkem?

Naposledy jsem cítila štěstí, když přišla zpráva o nominaci sedmi našich umělců na Cenu Thálie.

A kdy byste nejraději dala výpověď?

Takových chviliek bylo jen velmi málo.

Co děláte, když máte nervy na pochodu?

Vezmu si hořkou čokoládu.

Máte nějakou skutečně oblíbenou inscenaci v NDM?

Jsem nadšená z každé nové inscenace – ale stálíci zůstává *Prodaná nevěsta* a *Její pastorkyňa*.

Máte nějaký nesplněný sen?

Tak to mě vůbec nikdy nenapadlo – to je otázka spíše pro umělce.

Dokázala byste se popsat jedinou větou?

Vstřícná, přátelská, ochotná – v opačném případě bych tu nemohla být.

(jrs)

EXTRA

NDM EXTRA (KVĚTEN – ČERVEN 2013)

10. 5. 2013

v 17 hodin v Domě knihy Librex

Předpremiérové setkání k muzikálu *Fantom Londýna*

11. 5. 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

EVROPSKÉ OPERNÍ DNY 2013 V OSTRAVĚ

– Lohengrin skrz naskrz

13.00 Daniel Jäger a Robert Jindra za klavírem představují *Lohengrina*

14.30 Komentovaná prohlídka (stavba, svícení)

17.30 Sváteční dramaturgický úvod

18.00 Představení opery *Lohengrin*

13. 5. 2013 od 10 do 16 hodin

v Nové radnici, magistrát města Ostravy

EVROPSKÉ OPERNÍ DNY 2013 V OSTRAVĚ

– Opera ve výtahu

Operní pojezdový orloj, od 10 hodin, vždy na několik minut, vždy v každou celou hodinu až do 16 hodin opera v páter-nosteru

23. 5. 2013 v 17 hodin

v Divadle Jiřího Myrona

Vernisáž výstavy *Jan Langer STOLETÍ ČEŠI – portréty*

Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

25. 5. 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Jaké sny se zdají v divadle? – Ostravská muzejní noc 2013 – nutná registrace předem

29. 5. 2013

v 17 hodin v Domě knihy Librex

Předpremiérové setkání k opeře *Anna Bolena*

5. 6. 2013

v 17 hodin v Domě knihy Librex

Předpremiérové setkání k činohře *Tristan a Isolda*

VÝSTAVY

Galerie Opera – Divadlo Jiřího Myrona

Do 22. 5.

Pavla Ortová: SMYSL

Ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě

23. 5. – 26. 6.

Jan Langer: STOLETÍ ČEŠI (portréty)

Ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě

DO DIVADLA I O PRÁZDNINÁCH?

SRPEN V DIVADLE

12. – 14. 8. 2013 od 10 do 16 hodin

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

STAŇ SE HERCEM

Pro věkovou skupinu 12–15 let, nutná registrace předem

19. – 21. 8. 2013 od 10 do 16 hodin

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

STAŇ SE HERCEM

Pro věkovou skupinu 15–18 let, nutná registrace předem

27. 8. 2013 od 9 do 17 hodin

v Divadle Jiřího Myrona a v Divadle Antonína Dvořáka

Letní divadelní škola pro pedagogy 2013

30. 8. 2013

v Divadle Jiřího Myrona a v Divadle Antonína Dvořáka

BALET – PERFORMANCE – OPERA

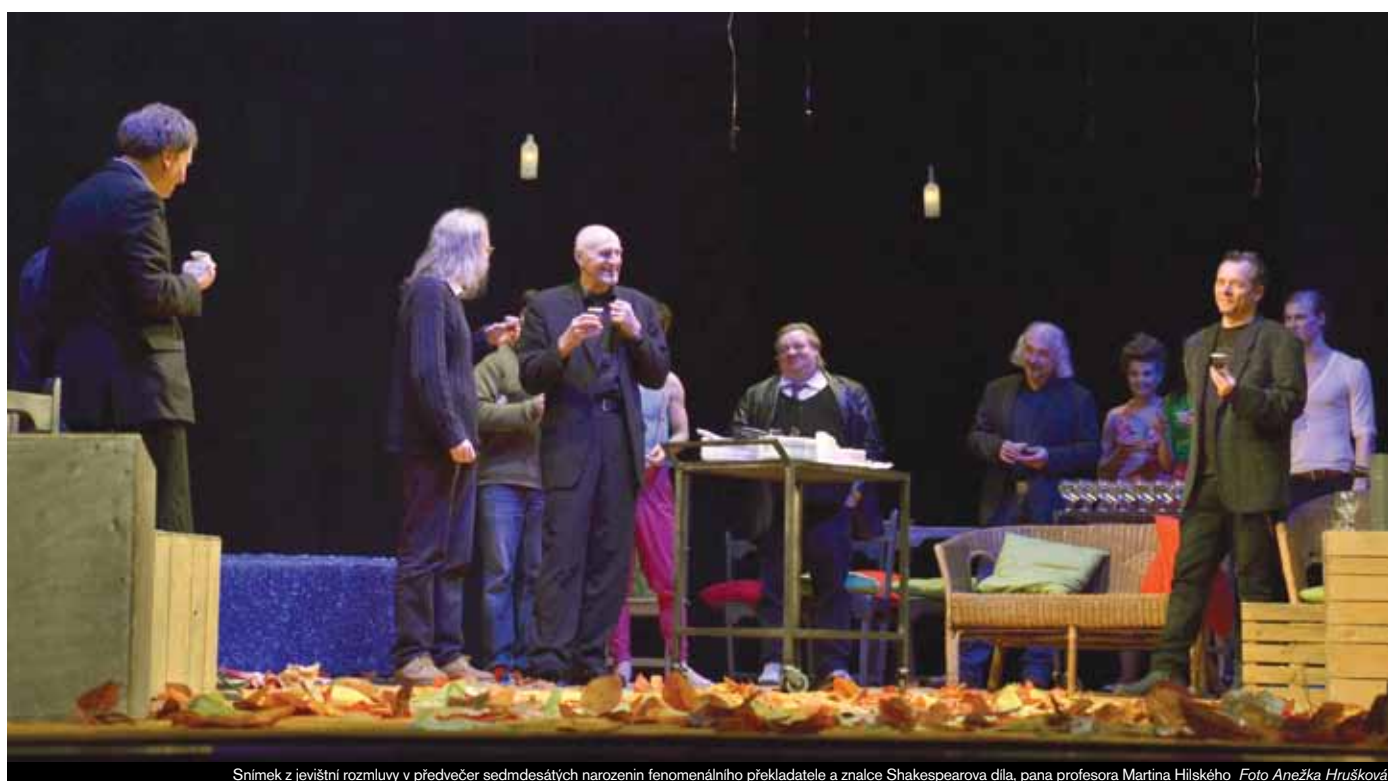
FESTIVAL OSTRAVSKÉ DNY 2013

18 hodin v DJM – Tanec podle Johna Cage

19 hodin v centru města – site specific *Three Places in*

Ostrava Petera Ablingera

21 hodin v DAD – opera *Lohengrin* Salvatore Sciarrina

Snímek z jevištní rozmluvy v předvečer sedmdesátých narozenin fenomenálního překladatele a znalce Shakespearova díla, pana profesora Martina Hliského Foto Anežka Hrušková

Evropské operní dny 2013

Barcelona, Bologna, Brno, Marseille, Londýn, Paříž, Amsterdam, Oslo, Ostrava

Foto Moravskoslezský deník

11. a 13. května 2013 v Divadle Antonína Dvořáka a v Nové radnici

**Evropské operní dny 2013 v Ostravě
Opera ve výtahu?**

Jaký program nabídnou Evropské operní dny 2013 v Ostravě, které každoročně pořádáme s operními kolegy z Barcelony, Paříže, Bologni nebo Osla? Čtěte dál!

Už jsme si trochu zvykli, že se s ostravskou operou můžeme potkat nejenom na jevišti, ale i v zákulisí divadla, v nahrávacím studiu, ředitelském salonku, dílnách, kavárnách, klubech nebo knihkupectvích – naše opera prosakuje do veřejných prostor poměrně často. Operní happening ve výtahu tu ale ještě nebyl! V pondělí 13. května v Nové radnici od 10.00 hodin, vždy na několik minut, v každou celou hodinu až do 16.00 hodin, bude opera jezdit v páternostere. To se nedá popsat, to se musí zažít! V sobotu 11. května s operou sice zakotvíme tradičně v divadle, ale zase trochu jinak. Hudební ředitel opery Robert Jindra vyloží za klavírem operní dílo *Lohengrin* takovým způsobem, že na něj, i na tuto operu, v životě nezapomenete (13.00 hodin ve foyer Divadla Antonína Dvořáka). Následovat bude komentovaná prohlídka stavby scény a svícení před představením opery *Lohengrin*, kde zjistíte, že toto dílo dá zabrat nejenom pěvcům (14.30 hodin). A pak už v 17.30 hodin sváteční dramaturgický úvod s dramaturgem naší opery před večerním představením opery *Lohengrin* (18.00 hodin).

**25. května 2013 v Divadle Antonína Dvořáka
Jaké sny se zdají v divadle?**

Ostravská muzejní noc 2013

**Spacák, karimatka a kartáček na zuby!
S tímhle do divadla?**

V rámci Ostravské muzejní noci připravujeme první ostravské nocování v zákulisí divadla

Zasníte se v divadle! Foto Alžběta Lovečková

ve foyer 1. balkonu hned u velkého jeviště! Celkem 30 nočních návštěvníků od 7 do 9 let bude moci bez rodičů poznat divadlo a jeho zákulisí v noci. Připravujeme zážitkový program v baletním sále, zkušebnách a na velkém jevišti nejkrásnějšího ostravského divadla. Přihláška s instrukcemi a jedním povinným úkolem pro děti bude od pátku 3. května od 12 hodin ke stažení na webových stránkách divadla www.ndm.cz. Vyplněnou ji můžete od pondělí 6. května vhodit do speciální truhličky, která bude až do naplnění kapacity umístěna v předprodeji NDM (vedle Divadla Jiřího Myrona).

27. srpna 2013 od 9 do 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona a v Divadle Antonína Dvořáka

Letní divadelní škola pro pedagogy 2013

Celodenní Letní divadelní školu pro pedagogy Ostravy a Moravskoslezského kraje pořádáme již po třetí. Kapacita je omezena na 50 účastníků. V případě zájmu můžete kontaktovat Ditu Eibenovou na e-mailu dita.eibenova@ndm.cz.

Chceš poznat, jaké to je být hercem nebo herečkou v divadle?

Láká tě okusit herecké řemeslo, učit se figlům a dovednostem přímo od hereckých profesionálů?

Pronikněte do divadelního zákulisí

Zajímá tě, jací jsou herci Národního divadla moravskoslezského, když zrovna nestojí na prknech, co znamenají svět? Rád bys proniknul do divadelního zákulisí? Chceš o prázdninách zažít něco nového a potkat nové kamarády s podobnými zájmy? Pokud ano, máme pro tebe tip!

Přihlas se na Letní hereckou školu pro mládež v NDM a STAŇ SE HERCEM!

„Staň se hercem!“ – letní herecké školy pro mládež budou probíhat přímo ve zkušebnách divadla pod vedením herců NDM a zkušených divadelních pedagogů v termínech:

12. – 14. srpna 2013

pro zájemce ve věku 12–14 let

19. – 21. srpna 2013

pro zájemce ve věku 15–18 let

Přihlášku i další info získáš na

e-mailu: atelier@vasedivadlo.cz či na Facebooku Ateliéru pro děti a mládež při NDM.

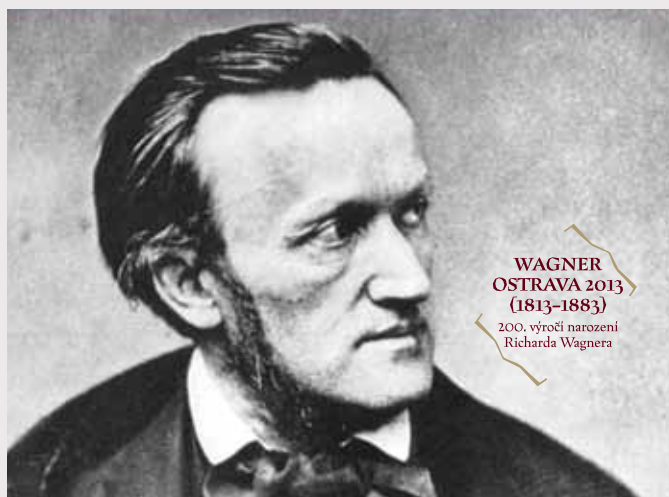
Akce je realizována za podpory statutárního města Ostrava.

(de)

Sborník festivalu OST-RA-VAR

Obsahuje transkripce diskusí a rozborových seminářích. Cena sborníku je 50 Kč a k dostání je také v předprodeji NDM. Máte-li zájem, je možné jej zaslat poštou na dobírku, zájemci si o něj mohou napsat na dita.eibenova@ndm.cz.

WAGNER
OSTRAVA 2013
(1813–1883)
200. výročí narození
Richarda Wagnera

Mezinárodní hudební festival Janáčkův máj
Národní divadlo moravskoslezské
Janáčková filharmonie Ostrava

WAGNER GALA

Výběr nejslavnějších scén z oper *Tannhäuser*, *Bludný Holanďan*, *Tristan a Isolda*, *Parsifal* a *Mistři pěvci norimberští*

15. listopadu 2013 v 19.00 hodin v Multifunkční aule
GONG, Dolní oblast Vítkovice

OSTRAVSKÉ CENTRUM NOVÉ HUDBY ve spolupráci s NÁRODNÍM DIVADLEM
MORAVSKOSLEZSKÝM uvádí v rámci festivalu OSTRAVSKÉ DNY 2013

DANCE PERFORMANCE OPERA

30. srpna
2013

18:00 DIVADLO
JIRÍHO MYRONA
Tanec podle Johna Cage

19:00 SITE-SPECIFIC
PERFORMANCE
PETER ABLINGER
Three Places Ostrava

21:00 DIVADLO
ANTONÍNA DVOŘÁKA
SALVATORE SCIARRINO
Lohengrin (1984)

Ostravská banda
a Marianne Posseur, soprán
Scénická realizace:
Jiří Nekvasil a David Bazika

www.ndm.cz
www.newmusicostrava.cz

Letní shakespearovské slavnosti Ostrava

Přelom července a srpna 2013! Pět shakespearovských inscenací v podání skvělých herců! Premiérově bude uveden SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ, inscenace režijního tandemu SKUTR – Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský. Následovat bude vynikající slovenská inscenace DVAJA PÁNI Z VERONY v hlavních rolích s Lukášem Vaculíkem a Zuzanou Norisovou. Naposledy si diváci mohou zajít na komedii VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ v režii Jiřího Menzela, kde excelují nejen Boleslav Polívka a Simona Stašová. A chybět nebude ani RICHARD III. režiséra Martina Huby, ten do titulní role obsadil Jiřího Langmajera. Festival pak zakončí ostravská MARNÁ LÁSKY SNAHA. O zábavu bude letos v létě v Ostravě postaráno!

Více informací hledejte na www.shakespeareova.cz.

7. března proběhla slavnostní premiéra Wagnerovy opery LOHENGRIN v režii Rocca a v hudebním nastudování Roberta Jindry, druhá premiéra proběhla o dva dny později, v sobotu 9. března, fotografie je z děkovačky z první premiéry

Foto Martin Popelář

16. března se odehrálo VERDI GALA, v jehož průběhu zaznělo to nejlepší z dvaceti oper Giuseppa Verdiho, a to v podání sólistů ze souboru opery i mimořádných hostů. NDM si tak připomnělo 200. výročí narození jednoho z nejvýznamnějších skladatelů světové opery.

Foto Martin Popelář

A do třetice všeho dobrého získal Cenu Thálie za roli Romea v operní inscenaci ROMEO A JULIE pan Aleš Briscen, gratulujeme!

Foto Jef Kratochvíl

25. března se uskutečnilo setkání s Robertem Jindrou a Danielem Jägerem na téma FENOMÉN BAYREUTH. Diváci mohli zakusit i typickou atmosféru během občerstvovacích pauz na představeních ve Wagnerově festivalovém svatostánku s bratwursty, preclíky a smaženou cibulí.

Foto Valerie Hendrychová

4. dubna proběhla slavnostní premiéra nové činoherní inscenace TRABLE S HARRYM v režii charismatického slovenského režiséra Jakuba Nvoty, fotografie je ze závěrečné děkovačky

Foto Radovan Šťastný

11. dubna proběhlo jednání umělecké rady. Konalo se v den slavnostní premiéry činoherní inscenace SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ.

Foto Dita Eibenová

23. března byly v Národním divadle v Praze slavnostně vyhlášeny držitelé Cen Thálie za rok 2012. A NDM bodovalo! Za roli Sakury v inscenaci POSLEDNÍ SAMURAJ si odnesla ocenění demi sólistka našeho baletního souboru Lucie Skálová, gratulujeme!

Foto archiv divadla

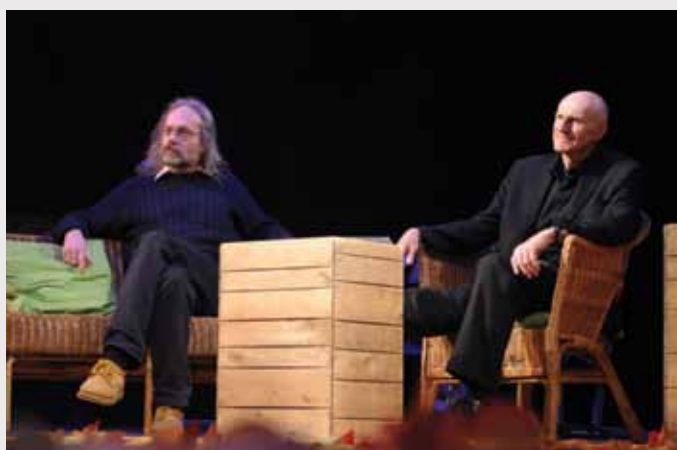
Za roli Julie v opeře ROMEO A JULIE pak získala Cenu Thálie paní Jana Šrejma Kačírková, gratulujeme! Cenu za pěvkyni převzal ředitel NDM, pan Jiří Nekvasil.

Foto Martin Popelář

28. března proběhlo setkání v Antikvariátu a klubu Fiducia s překladatelem Radovanem Charvátem na téma osobnosti Martina Walsera. Na fotografii Radovan Charvát s Peterem Gáborem, který Walserova SMRTIHLAVA v NDM režíroval.

Foto Dita Eibenová

Na začátku dubna proběhl VEČER PRO MARTINA HILSKÉHO S MARTINEM HILSKÝM ku příležitosti sedmdesátých narozenin tohoto fenomenálního překladatele a znalce Shakespearova díla. S panem profesorem rozmlouval básník Petr Hruška.

Foto Anežka Hrušková

11. dubna se své premiéry dočkala činoherní inscenace SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ v režii uměleckého šéfa činohry NDM Petera Gábora

Foto Radovan Šťastný

22. dubna se uskutečnil slavnostní OPERETNÍ KONCERT v Divadle Antonína Dvořáka, a to u příležitosti 20. výročí Revírní bratrské pokladny

Foto David Velčovský

NEJSLEDOVANĚJŠÍ MORAVSKOSLEZSKÁ TELEVIZE

polar

moravskoslezská
regionální
televize

VÍCE NEŽ 87 600 DIVÁKŮ DENNĚ

- Regionální zprávy POLAR každou celou hodinu!
- Podrobné zpravodajství z jednotlivých měst a obcí.
- Regionální přímé přenosy, Diskuzní pořady, Talkshow...
- Regionální tematické magazíny: Kulinářství, Cestování, Vzdělávání, Zaměstnanost, Hobby, Životní prostředí...

*Monika
Židková*

WWW.POLAR.CZ

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14

701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava

telefon: 596 276 111

e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

**ZLATÁ
KARTA NDM**
PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚ-
VA DIVADLA OBO-
HACUJE! ČÍM VÍCE
CHODÍTE, TÍM VÍCE
ŠETŘÍTE.

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí 12.00 – 17.00

úterý až pátek 8.00 – 17.00

sobota 9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203, 596 276 242**

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**

objednávky vstupenek nad 10 ks

- hodinu před začátkem představení u pokladny:

v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**

v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- v prodeji předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí 12.00 – 17.00

úterý 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30

středa 8.00 – 13.00 13.30 – 17.00

čtvrtek 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30

pátek 8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

Prodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají obvykle jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA.

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

**Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.
Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu večerního představení**

**Divadlo Jiřího Myrona - Garáže Ostrava, a.s.
Náměstí Msgre. Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu večerního představení**

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Potkáváte ji každý den.
A přesto je jedinečná.
Nová ŠKODA Octavia

Vyzkoušejte si ji mezi prvními a vyhraďte některý z jedinečných zážitků.

Zažijte jako první novou generaci vozu, který se stal měřítkem pro všechny ostatní. Objednejte si svou testovací jízdu přímo u nás nebo na www.zazijteoctaviu.cz. Nová ŠKODA Octavia vám předvede, že vás stále umí překvapit. Navíc můžete vyhlásit některý z nezapomenutelných zážitků!

ŠKODA Finance od ŠkoFINu

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Octavia: 3,8-6,1 l/100 km, 99-141 g/km

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA

AUTO Heller s.r.o.
Cihelni 481/49
702 00 Ostrava
Tel.: 596 605 228
www.autoheller.cz

Auto Heller

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	LABUTÍ JEZERO – premiéra	PP	18.30	B
3.	POPRASK NA LAGUNĚ		18.30	Č
4.	LABUTÍ JEZERO – druhá premiéra	MP	18.30	B
5.	LOHENGRIN	N	15.00	O
6.	TRABLE S HARRYM	ČP	18.30	Č
8.	HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK		10.00	O
8.	KOMINÍČEK		11.00	O
8.	PRODANÁ NEVĚSTA		18.30	O
9.	NABUCCO		18.30	O
10.	NOC V BENÁTKÁCH	IV.	18.30	O
11.	LOHENGRIN	X.	18.00	O
15.	SMRTIHLAV	F	18.30	Č
16.	LABUTÍ JEZERO	C	18.30	B
17.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA	D	18.30	Č
18.	HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK – derniéra		16.00	O
18.	KOMINÍČEK – derniéra		17.00	O
19.	LABUTÍ JEZERO	N	15.00	B
21.	POPRASK NA LAGUNĚ	V.	18.30	Č
22.	LOHENGRIN	VOP	18.00	O
23.	NOC V BENÁTKÁCH	VII.	18.30	O
24.	KÁŤA KABANOVÁ	IV.	18.30	O
25.	SMRTIHLAV	X.	18.30	Č
26.	PYGMALION	SP	11.00	Č
28.	LABUTÍ JEZERO	E	18.30	B
29.	TRABLE S HARRYM	F	18.30	Č
30.	ORFEUS V PODSVĚTÍ		18.30	O
31.	SMRTIHLAV	D	18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
15.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
25.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
31.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

Od 1. 12. 2012 u nás nově můžete k nákupu vstupenek použít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	C	18.30	Č
3.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	P2	18.30	OPTA/M
4.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
5.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		18.30	OPTA/M
6.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
7.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	V.	18.30	Č
9.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	VII.	18.30	OPTA/M
10.	HABAĐÚRA		18.30	Č
11.	POSLEDNÍ SAMURAJ	PS	18.30	B
12.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
12.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
14.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
16.	FANTOM LONDÝNA – světová premiéra	PP	18.30	OPTA/M
18.	FANTOM LONDÝNA – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
19.	SŮL NAD ZLATO – derniéra		16.00	Č
21.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
22.	SŮL NAD ZLATO	školy	10.00	Č
22.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	II.	18.30	Č
24.	FANTOM LONDÝNA	P	18.30	OPTA/M
25.	POSLEDNÍ SAMURAJ	PS2	18.30	B
29.	POLSKÁ KREV – derniéra		18.30	OPTA/M
30.	BALADA PRO BANDITU		18.30	Č
31.	FANTOM LONDÝNA	P2	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
9.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
12.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT!

Už nyní je v prodeji oficiální turistická vizitka NDM. Zakoupit ji můžete v předprodeji a ve večerních pokladnách.

Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz.

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	TRABLE S HARRYM	N	15.00	Č
5.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA	II.	18.30	Č
6.	ANNA BOLENA – premiéra	PP	18.30	O
8.	ANNA BOLENA – druhá premiéra	MP	18.30	O
9.	ORFEUS V PODSVĚTÍ – derniéra		16.00	O
11.	ANNA BOLENA	VOP	18.30	O
12.	LOHENGRIN	F	18.30	O
13.	HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK školy		10.00	O
13.	KONCERT ŽÁKŮ PĚVECKÉ ŠKOLY EVY GEBAUEROVÉ-PHILLIPS		18.00	
14.	LABUTÍ JEZERO	D	18.30	B
16.	NOC V BENÁTKÁCH	N	15.00	O
17.	HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK školy		10.00	O
18.	LABUTÍ JEZERO	V.	18.30	B
19.	ANNA BOLENA	II.	18.30	O
20.	LABUTÍ JEZERO Představení v rámci Dne Ruska		18.30	B
21.	TRABLE S HARRYM	IV.	18.30	Č

PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE

Závěrečný koncert žáků baletního studia
NDM 23. června 2013 v 10 a 17 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA		18.30	OPTA/M
2.	DIVOTVORNÝ HRNEC – derniéra		16.00	OPTA/M
4.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
5.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		18.30	OPTA/M
6.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	VII.	18.30	Č
7.	POSLEDNÍ SAMURAJ	IV.	18.30	B
8.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	X.	18.30	OPTA/M
13.	TRISTAN A ISOLDA – premiéra	PP	18.30	Č
15.	TRISTAN A ISOLDA – první repríza	MP	18.30	Č
16.	FANTOM LONDÝNA		16.00	OPTA/M
17.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	ČP	18.30	Č
18.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
20.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
23.	PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE		10.00	B
23.	PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE		17.00	B

DIVADELNÍ KLUB

2.	MOSKVA → PETUŠKY	19.30	Č
11.	MOSKVA → PETUŠKY	19.00	Č
16.	MOSKVA → PETUŠKY	19.30	Č

KLUB PARNÍK

6.	DOSTAVENÍČKO S OPERETOU	19.00	OPTA/M
----	-------------------------	-------	--------

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., P, P2, PS, PS2, VOP, Č7, PP, MP, SP
– předplatitelské skupiny

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz.

Přímo z domova (ale v podstatě odkudkoli díky zjednodušené verzi pro mobilní telefony) si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky. Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

OPERA

Richard Wagner

LOHENGRIN

5. 5. (15.00), 11. 5. (18.00), 22. 5. (18.00), 12. 6. (18.00)

Benjamin Britten

HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK

8. 5. (10.00), 18. 5. (16.00) – derniéra, 13. 6. (10.00), 17. 6. (10.00)

Benjamin Britten

KOMINÍČEK

8. 5. (11.00), 18. 5. (17.00) – derniéra

Bedřich Smetana

PRODANÁ NEVĚSTA

8. 5. (18.30)

Giuseppe Verdi

NABUCCO

9. 5. (18.30)

Johann Strauss

NOC V BENÁTKÁCH

10. 5. (18.30), 23. 5. (18.30), 16. 6. (15.00)

Leoš Janáček

KÁŤA KABANOVÁ

24. 5. (18.30)

Jaques Offenbach

ORFEUS V PODSVĚTÍ

30. 5. (18.30), 9. 6. (16.00) – derniéra

Gaetano Donizetti

ANNA BOLENA

6. 6. (18.30), 8. 6. (18.30), 11. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)

Koncert žáků pěvecké školy Evy Gebauerové-Phillips

13. 6. (18.00)

ČINOHRA

William Shakespeare

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

2. 5. (18.30), 7. 5. (18.30), 22. 5. (18.30), 6. 6. (18.30),
17. 6. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek

DONAHAI! (Hole dupy)

4. 5. (18.30), 14. 5. (18.30), 4. 6. (18.30), 20. 6. (18.30)

Venedikt Jerofejev

MOSKVA → PETUŠKY

9. 5. (19.00), 12. 5. (19.00), 2. 6. (19.30), 11. 6. (19.00),
16. 6. (19.30)

Michael Cooney

HABAŘURA

10. 5. (18.30)

George Tabori

MŮJ BOJ (Mein Kampf)

12. 5. (14.00), 12. 5. (19.00)

Božena Němcová – Jan Alda

SŮL NAD ZLATO

19. 5. (16.00) – derniéra, 22. 5. (10.00)

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

30. 5. (18.30)

Joseph Bédier – Janusz Klimsza

TRISTAN A ISOLDA

13. 6. (18.30), 15. 6. (18.30)

Carlo Goldoni

POPRASK NA LAGUNĚ

3. 5. (18.30), 21. 5. (18.30)

Jack Trevor Story

TRABLE S HARRYM

6. 5. (18.30), 29. 5. (18.30), 21. 6. (18.30)

Billy Roche

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ

15. 5. (19.00), 25. 5. (19.00), 31. 5. (19.00)

Martin Walser

SMRTIHLAV

15. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 31. 5. (18.30)

Oscar Wilde

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

17. 5. (18.30), 5. 6. (18.30)

George Bernard Shaw

PYGMALION

26. 5. (11.00)

BALET

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

2. 5. (18.30), 4. 5. (18.30), 16. 5. (18.30), 19. 5. (15.00),
28. 5. (18.30), 14. 6. (18.30), 18. 6. (18.30), 20. 6. (18.30)

Ryuichi Sakamoto

POSLEDNÍ SAMURAJ

11. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 7. 6. (18.30)

PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE

23. 6. (10.00), 23. 6. (17.00)

OPERETA/MUZIKÁL

Emmerich Kálmán – Leo Stein – Béla Jenbach – Pavel Bár

– Eva Bezděková

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

3. 5. (18.30), 9. 5. (18.30), 21. 5. (18.30), 1. 6. (18.30)

Burton Lane – Edgar Yip Harburg – Fred Saidy

DIVOTVORNÝ HRNEC

2. 6. (16.00) – derniéra

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar

– Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický

NOC NA KARLŠTEJNĚ

5. 5. (18.30), 6. 5. (10.30), 5. 6. (18.30), 18. 6. (10.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA – premiéra

16. 5. (18.30), 18. 5. (18.30), 24. 5. (18.30), 31. 5. (18.30),
16. 6. (16.00)

Tim Rice – Andrew Lloyd Weber

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

8. 6. (18.30)

DOSTAVENÍČKO S OPERETOU

6. 6. (19.00)

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky
a Moravskoslezským krajem.

partner baletních představení

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

INZERCE

Dopřejte si výjimečnou relaxaci v Beskydech...

... v Ostravici, pod Smrkem

WWW.BELTINEHOTEL.CZ | RECEPCE: +420 604 211 845

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Předplatné

2013/2014

**Držíme
Vám místo**

www.ndm.cz